

LaRouches videnskab om fysisk økonomi er stadig den gyldne standard for at gøre en ende på sult og pandemier

Den 23. februar (EIRNS) – Med verdens opmærksomhed – med rette – fastholdt på COVID-19-epidemien, samt faren for at den, til trods for Kinas samlede bestræbelser på at begrænse den, kunne vokse til en fuldgyldig global pandemi, bliver de presserende nødvendige skridt for at stoppe den truende græshoppeplage, der nu spreder sig over Afrikas Horn og dele af det sydlige Asien, ikke taget, og er knapt nok på radarskærmen hos de fleste af verdens nationer.

Dette til trods for den kendsgerning, at den ultimative årsag til begge disse truende hhv. sundheds- og sultkatastrofer er den samme: det [sidste] halve århundredes sammenbrud af den fysiske økonomi og levestandard for størstedelen af verdens befolkning, som et resultat af det britiske imperiums politik for finansspekulation og plyndring – et problem som Lyndon LaRouche på enestående vis har drøftet.

Hvis det ikke var for det britiske imperiums geopolitiske politik for overlagt folkedrab, ville det være relativt let for en gruppe af nationer i fællesskab at tackle den øjeblikkelige græshoppekrise på Afrikas Horn – som trods alt har været kendt i flere måneder. Og dog har FAO kun været i stand til at skaffe 22 millioner af de 76 millioner dollars, der er nødvendige for den mest elementære sprøjtning fra luften og andre foranstaltninger, som er nødvendige for at stoppe sværmene af græshopper, og redde de afgrøder hvis ødelæggelse nu truer med at presse 30 millioner mennesker over

tærsklen fra sult til hungersnød. Sådanne kortsigtede nødforanstaltninger ville sidenhen åbne for mere grundlæggende forskning og gennembrud inden for optisk biofysik, fusionsenergi og andre områder, der er nødvendige for at tage fat på de underliggende problemer i den fysiske økonomi.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange advarede om, har mennesker, der tillader at en sådan behandling af Afrika og andre fattige regioner fortsættes, mistet den moralske egnethed til at overleve.

Dette tog LaRouche op i en knusende bredside mod malthusianisme, i en artikel fra december 1981 med overskriften: "Det økonomiske behov for at øge den menneskelige befolkning", som blev bragt første gang i ugemagasinet EIR den 21. februar 2020:

"Denne vidt udbredte folkemorderiske praksis med støtte fra indflydelsesrige kredse og enkeltpersoner kombineret med den almindelige befolknings uhyrlige tolerance af en sådan virksomhed må betragtes som en afspejling af det faktum, at befolkningers og førende institutioners moralske habitus i dag er kvalitativt værre end i 1930'erne og 1940'erne. Det foreliggende problem er ikke kun spørgsmålet om at forhindre folkedrab; tolerancen for en [malthusiansk affolknings]politik som 'Global 2000' i dag må ses som endegyldigt symptomatisk for en civilisation, der må reddes fra tabet af den moralske egnethed til at overleve."

Igennem næsten et halvt århundrede har LaRouche identificeret arten af denne folkemordspolitik, som nu skaber truslen om en ny bølge af globale plager og pandemier, samt den påkrævede løsning. I en artikel den 7. maj, 1985 med titlen: "Rollen for økonomisk Videnskab ved projicering af Pandemier", skrev LaRouche:

"Betingelserne for økonomisk bestemte pandemier kan enten være det tilfælde, hvor det gennemsnitlige forbrug bliver bestemt

af et fald i potentiel relativ befolkningstæthed til under niveauet for [opretholdelse af] den eksisterende befolkning, eller i særlige tilfælde, at udviklingen i husholdningernes 'markedskurv' falder under energiniveauet i systemet for en stor del af befolkningen. Vi er mest bekymrede over indvirkningerne på sundhedstilstanden, når den ernæringsmæssige kapacitet per indbygger falder under et [givet] relativt biologisk minimum, og også effekten af sammenbrud af sanitære forhold og andre relevante aspekter af den grundlæggende økonomiske infrastruktur for betingelserne for en underernæret befolkning.

"Den første antagelse om at dødelighedsprocenten vil stige ved underernæring, kræver ingen særlig undersøgelse udtrykt på sproget for økonomisk videnskab som sådan. Det er det andet alternativ, at den underernærede befolkning kan blive en grobund for udbrud af epidemiske og pandemiske sygdomme, som kræver særlig opmærksomhed.

"Det er blot nødvendigt at beregne faldet i befolkningspotentialitet i retning af sådanne tærskel-niveauer, og tage i betragtning hvor længe sådanne omstændigheder historisk set skal stå på, før en ny stigning i pandemier er under opsejling, for at forudse hvornår, hvordan og hvor en fortsættelse af udviklingen fra 1974 i pengepolitikken og den økonomiske politik sandsynligvis vil skabe sådanne frembrud."

Som der argumenteres i begæringen, der opfordrer præsident Donald Trump til at rense Lyndon LaRouches navn: Eftersom LaRouches politik for at erstatte Wall Street og City of Londons dødbringende udplyndring med en retfærdig Ny økonomisk Verdensorden for universel, højteknologisk udvikling ikke er blevet iværksat, er hundredvis af millioner mennesker over hele verden forblevet i fattigdom og snesevis af millioner omkommet unødvendigt. Det har kun været pga. Kinas nylige politiske tiltag, der meget ligner dem, som blev foreslået af LaRouche for snart 50 år siden, at folkedrabet er stoppet – i det mindste på store dele af planeten."

Med frikendelsen af præsident Trump i den falske rigsretssag og med hans nylige heftige angreb mod justitsmordene på Roger Stone, Rod Blagojevich og i andre sager, er tiden nu inde til, at Trump endelig tager skridt til at rense Lyndon LaRouches navn og hans ideer.

Usikkerhed under sikkerhedskonferencen

Den 20. februar 2020, Neue Solidarität

Af Alexander Hartmann

Medens disse linjer skrives, samles deltagerne i den 56. sikkerhedskonference i München (MSC). Over 500 højtplacerede internationale beslutningstagere ventes at deltage i konferencen, der finder sted mellem den 14. og 16. februar, deriblandt over 35 stats- og regeringschefer såvel som omkring 100 udenrigs- og forsvarsministre. De Forenede Stater repræsenteres af deres nykonservative udenrigsminister Mike Pompeo.

Ikke for første gang vil diskussionen blive præget af en voksende følelse af fortvivlelse hos de vestlige eliter over deres tiltagende uformåenhed til at påtvinge resten af verden deres vilje. Wolfgang Ishinger, der har ledet møderne siden 2008, offentliggjorde den 10. februar i Berlin Münchenmødets sikkerhedsberetning og kundgjorde, at dette års mødetema ville hedde "Westlessness" ("Vestløshed"). Hvad han mener med det, beskriver han således: "Der optræder for tiden et dobbelt fænomen, nemlig for det første, at Vesten er mindre vestligt,

og for det andet, at verden som helhed er mindre vestlig. Hvad betyder det for de tyske, europæiske og globale forhold, især for vor sikkerhedspolitik?" Ischinger sagde, at der eksisterer "en vidt udbredt følelse af ubehag og uro over den tiltagende usikkerhed angående Vestens grundlægende betydning. Mange sikkerhedspolitiske udfordringer synes at forekomme uadskilleligt forbundne med det, som nogle betegner som det vestlige projekts nedgang."

Desuden, fortsatte han, "synes vi at have mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten. Selvom dette måske er den vigtigste strategiske udfordring for de transatlantiske partnere, virker det usikkert, om Vesten kan udvikle en fælles strategi for en ny æras stormagtskonflikter."

Når Ischinger klager over, at vi "har mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten", så tænker han øjensynligt først og fremmest på holdningen hos den amerikanske præsident Donald Trump. Trump vandt præsidentvalget i 2016 med et løfte om at bryde med doktrinen om de evige krige og at oprette gode forbindelser til Rusland og Kina. Siden da har de vestlige eliter forsøgt alt for at forhindre ham i at holde dette løfte og få ham afsat fra embedet; men med det mislykkede forsøg på at få ham afsat, har Trumps chancer for at beholde embedet også efter det næste præsidentvalg, tiltaget betydeligt.

Dette er fra de vestlige elitors synspunkt næsten den "størst tænkelige ulykke": Hvis USA forlader sin afvisende holdning over for Rusland og Kina, så mangler de vestlige eliter den politibetjent, der skal gennemtvinge deres krav over for de genstridige nationer. Det britiske overhus offentliggjorde for godt et år siden en rapport, i følge hvilken den britiske politiks vigtigste prioritet måtte være at forhindre en ny præsidentperiode for Trump, fordi skaderne for det britisk-amerikanske "særlige forhold" ellers ville blive uoprettelige. Og en del af strategien for at forhindre et genvalg af Trump

er at ophede krisecentre som Irak og Syrien i et forsøg på at få draget Trump ind i en krig og derved foranledige ham til at bryde sine valgløfter.

Tidligere udenrigsministre advarer om fare for atomkrig

Rent faktisk er det netop den geopolitiske holdning, hvormed de i München forsamlede repræsentanter for de "vestlige" eliter prøver at påtvinge resten af verden deres "liberale internationale orden", selv den største trussel mod den globale sikkerhed. Den 10. februar udsendte "Aspen Ministers Forum", en forening af tidligere udenrigsministre fra hele verden, en erklæring, hvor de forlangte en forlængelse på 5 år af den nye START-nedrustningsaftale og advarede om, at faren for en atomkrig er stor, hvis denne og tilsvarende forholdsregler ikke gennemføres.

"I dag befinder verden sig i tilbagegang", står der i erklæringen. "De geopolitiske spændinger tiltager, og mange stormagter fremhæver atter atomvåbnenes betydning i deres militærstrategier." De tidligere udenrigsministre konstaterer "en øget oprustningskappestrid mellem De forenede Stater og Rusland, en øget risiko for militære uheld og en forringelse af de forhandlede aftaler om reducere af våbnene og ikke-spredning af atomvåben. Alle disse ting bidrager til en hurtigt aftagende kernevåbensikkerhed og en øget mulighed for anvendelse af atomvåben, enten bevidst eller som følge af en utilsigtet eskalation."

De henviser til den nyeste skarpe konfrontation mellem USA og Iran, der har vist, "hvor hurtigt manglen på retningslinjer kan bringe os til kanten af en krig. Som følge af en udhuling af de internationale aftaler og de diplomatiske kanaler, nærmede vi os muligheden for en ulykke... Farerne for en fejlregning er for store til, at statslederne kunne gribe til tvetydig kommunikation, trusler og militære aktioner." De kræver derfor "et genoplivet internationalt samarbejde, der hviler på den offentlige forståelse af farerne og mulighederne for risikonedsettelse."

Hovedophavsmændene til erklæringen er den tidligere amerikanske udenrigsminister Madeleine K. Allbright og den russiske udenrigsminister Igor Ivanov. Blandt de 23 øvrige underskrivere er Alexander Downer, Anne Moussa, Joschka Fischer, Malcolm Rifkind og Javier Solana.

Rusland agiterer for et topmøde mellem de fem stormagter

Netop af samme grund har grundlæggeren og forkvinden for Schiller Instituttet længe anbefalet et nyt paradigme for internationale relationer, der ikke længere grunder sig på konkurrencetænkning mellem stormagterne, men på et samarbejde i menneskehedens fælles interesse. Efter mordet på den iranske general Soleimani den 3. januar opfordrede hun til en hastekonference mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi for at arbejde for en bilæggelse af konflikterne. Helt tilsvarende har Ruslands præsident Putin den 15. januar foreslået et topmøde mellem stats- og regeringscheferne for de 5 faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd, og ud fra højtstående russiske diplomaters udtalelser fremgår det, at Rusland tager dette forslag meget alvorligt.

Således har udenrigsminister Lavrov den 7. februar i en tale i anledning af et særfrimærke til minde om 75-årsdagen for Jaltakonferencen mellem USA, Sovjetunionen og Storbritannien hentydet til Putins forslag. Angående betydningen af Jaltakonferencen bemærkede Lavrov: "Konferencen, som bragte førerne af koalitionen mod Hitler sammen, fandt sted i en atmosfære af gensidig forståelse og samarbejde. Førerne af de tre stormagter havde vilje nok til at vokse ud over deres egne ambitioner og stridigheder og udarbejde konstruktive forslag med henblik på en snarlig afslutning af krigen og opbygningen af en efterfølgende international sikkerhedsarkitektur. Jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt at kaste et blik tilbage på de fælles interesser i historien, når verden i dag står over for talrige udfordringer og trusler", understregede Lavrov.

Under en audiens i anledning af det russiske diplomatiske dag

den 10. februar talte Ruslands ambassadør i De forenede Stater, Anatolij Antonov, om styrkelsen af forholdet til USA. Han understregede: "Vort land har aldrig unddraget sig ansvaret for sikring af fred og stabilitet... Vi værner om principperne for ikke-indblanding i indre anliggender." Og han erklærede også: "Vi vil gå vort stykke af vejen til enhver stat, der forsøger at opbygge et forhold til Rusland på grundlag af gensidig respekt og interesseudligning. Vi er overbeviste om, at forbedringen af det russisk-amerikanske samarbejde ikke blot svarer til begge landes interesser, men også vil få en produktiv indvirkning på verdens gang som helhed."

Angående præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd sagde Antonov: "Hvad det angår regner vi med hjælp fra vore partnere til at virkeliggøre initiativerne... Kina og Frankrig har reageret positivt på indbydelsen, men Rusland har endnu ikke modtaget noget svar fra De forenede Stater og Storbritannien."

Også FN-sekretariatet anser sådant et topmøde for en god ide. "Vi vil hilse ethvert møde mellem sikkerhedsrådets faste medlemmer velkommen, da det forhåbentligt vil kunne føre til et øget samarbejde mellem disse fem lande i sikkerhedsrådet", udtalte FN's generalsekretær Stéphane Dujarric den 13. februar. Spørgsmålet om, hvorvidt den russiske side havde anmodet FN's generalsekretær om at arrangere et sådant møde under FN's generalforsamling i september, besvarede Dujarric ikke.

Da den russiske præsident Vladimir Putin allerede har tilkendegivet, at han vil tale på generalforsamlingen i september, og da Kina og Frankrig har tilkendegivet deres understøttelse af initiativet, behøver præsident Trump blot at tage flyveren til New York. Og hvis det er sandsynligt, at et møde finder sted mellem disse fire præsidenter, vil Boris Johnson formodentligt heller ikke blive væk.

Der eksisterer altså en reel mulighed for, at "Vestens" geopolitiske konfrontationsholdning kan afløses af et nyt mønster for globalt samarbejde. Disse udsigter kan ligge til grund for Ischingers pessimistiske ytringer. Rent faktisk bør de dog give anledning til optimisme, da det er en langt større trussel mod sikkerheden i verden, hvis tilhængerne af den gamle orden gennemfører deres hensigter.

Vupti! Bloomberg går i opløsning

Den 20. februar (EIRNS) – Efter at have brugt godt 300 millioner dollars på annoncer til sin forsinkede opstart i den demokratiske præsidentkampagne, gik Mike Bloomberg onsdag aften op i røg i Nevada, da han optrådte i sin første tv-debat. Bare over de sidste uger har han købt 2 milliarder annoncer på Facebook og Google – ca. 30.000 annoncer i minuttet. Dette konstruerede portræt af 'Mussolini Mike', sammen med et par pæne fraser, løftede hans meningsmålinger fra 4% til 19%, praktisk talt i løbet af natten og bragte ham på linje med Bernie Sanders – indtil nationen så ham 'i aktion' på scenen i går aftes.

Det større problem er, at de andre kandidater – selvom de tilsyneladende midlertidigt har glemt Donald Trump i deres hektiske indsats for at angribe Bloomberg – nægtede at angribe kernen i det onde, som den rigtige Mike Bloomberg repræsenterer. Kun hvor det passede ind i deres "identitetspolitiske" ideologi, udfordrede de ham – at han er milliardær, hans kvindehad, hans racisme. Men der blev ikke sagt et ord om hans nedgørelse af landmænd og maskinførere som tankeløse idioter, der kun kan putte frø i jorden eller bruge

en skruenøgle. Kunne det tænkes, at de alle grundlæggende er enige med Bloomberg i det? Når alt kommer til alt ser de ud til at dele Hillary Clintons opfattelse af, at Trump-basen kun er dumme arbejdere, "den sørgelige flok". De udfordrede heller ikke hans opfordring til aktiv dødshjælp, at der må spares penge ved at nægte at behandle mennesker over en bestemt alder med medicin. Er det muligt, at de også er enige med ham i det?

På et enkelt spørgsmål er der ikke tvivl om andet, end at hele banden af demokratiske kandidater er fuldt ud enige – at verden snart vil brænde op på grund af global opvarmning, hvis vi ikke lukker for den industrielle udvikling i ind- og udland, stopper alle nationer fra at producere energi med fossile brændstoffer, og i denne proces reducerer verdens befolkning til et niveau, der betragtes som acceptabelt af prins Charles og prins Philip – et sted under 1 milliard. Her finder man Bloombergs virkelige akkreditiver som en tilhænger af folkedrab, forpligtet til at tvinge hele det vestlige finanssystem til at afskære kredit til alt, hvad der har et "kulstofaftryk".

Trump har med rette latterliggjort klimakulden – i går ophævede han den vanvittige grønne politik om at nægte vand til landmændene, alt imens ferskvand går til spildevand og ledes i havet.

Og så er der Kina. Mens Trump indgår handelsaftaler med Kina og roser både deres reelle utrolige fremskridt, og deres leder Xi Jinping, er både demokraterne og republikanerne slaviske i gang med at føre konfrontationspolitik imod Kina, velvidende at det hurtigt kan føre til krig. På sikkerhedskonference i München var der ikke pause mellem Nancy Pelosi og Mike Pompeos fordømmelse af Kina for stort set alle problemer i verden.

I pjecen, med titlen "Er Mike Pompeo moralsk egnet til at være udenrigsminister?", der nu cirkuleres internationalt af EIR, spørges der: "Handler Mike Pompeo imod USA's interesser ved at spille med i 'The Great Game' for krig og splittelse,

inspireret fra London?

Præsident Trump konstaterede, at hvis han havde lyttet til sin tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, "ville vi befinde os i 6. verdenskrig nu." Dette gælder lige så vel for Mike Pompeo – hans daglige løgne og trusler mod Kina, 'Bæltet og Vejen', deres videnskabelige kapacitet og intentioner, viser at han tror på den britiske geopolitiske tankegang – enten regimeskifte eller krig. Trump identificerede korrekt denne mentale sygdom ved at erklære Irak-krigen som den største fejl i historien, og ved at sværge på at få landet ud af disse uendelige krige og at etablere venlige forbindelser med Rusland og Kina.

For at Trump kan bruge sine betydelige forhandlingsevner, må han tillades at indkalde til et hastetopmøde med sine venner Xi Jinping og Vladimir Putin, for at sætte en stopper for de "uendelige krige" og samarbejde om at afslutte de adskillige plager, som menneskeheden står overfor i dette kritiske øjeblik: terrorisme, coronavirus og græshopper, der truer millioner i Afrika og Asien. Ved at stå sammen i bekæmpelsen af disse trusler imod menneskeheden kan disse store ledere også iværksætte de påkrævede politiske nødforanstaltninger for at opbygge verdensøkonomien, for sammen at vove sig ud i rummet og igangsætte en kulturel renæssance, der trækker på historiens store epoker i Kina, Indien, den arabiske verden, Afrika og Europa.

Østafrika **trues** **af**

græshoppeangreb

De voldsomme græshoppesværme i Østafrika kan udvikle sig til en græshoppeplage, advarede FN-ansatte på en pressekonference den 10. februar i New York. Græshopperne har hjemsøgt Uganda, Kenya, Somalia og Ætiopien. "Der er fare for en katastrofe", sagde lederen af FN's koordinering af humanitære anliggender, Mark Lowcock, på pressekonferencen i New York. Fødegrundlaget for 13 millioner mennesker er truet, 10 millioner af dem i områder, der er angrebet af græshopperne, berettede The Guardian.

De røde områder på dette kort viser udbredelsen af vandreggræshoppernes sværme i landene på Afrikas Horn, Yemen og andre nationer på den sydlige del af Den arabiske Halvø i januar 2020.

Dominique Burgeon, direktør for nødsituationer og modstadsdygtighed under fødevare- og landbrugsorganisationen FAO advarede om, at yderligere 20 millioner mennesker i regionen er i fare for fødevareusikkerhed. Hvis der ikke sprøjtes nok fra luften for at stoppe sværmene, kan en græshoppeplage udvikle sig, "og hvis der først er en plage, så tager det år at nedkæmpe den". Burgeon erklærede, at den øjeblikkelige græshoppeinvasion kun er et "udbrud"; det er betegnelsen, når en hel region er ramt. Men hvis den forværres og ikke kan inddæmme i løbet af et år eller længere, så udvikler den sig til en "græshoppeplage". I det sidste århundrede optrådte der seks store vandreggræshoppeplager, den sidste i 1987-89. Det sidste større udbrud var i 2003-2005.

I følge Associated Press har Uganda vanskeligheder med at bekæmpe det største græshoppeudbrud i årtier i denne del af Østafrika. I Kenya ødelægger sværme af milliarder af græshopper høsten, ligeledes i Somalia og Ætiopien. Det fugtige miljø efter måneders regn gør det muligt for græshopperne at formere sig hurtigt. Kenyas gesandt i FN, Lazarus Umbai Omayo,

advarede også om, at græshopperne æder de planter, som hyrdesamfundene i regionen er afhængige af, og derved stiger muligheden for stedlige konflikter i græsningsområderne. Udbruddet er så alvorligt, at det endda kan ødelægge de kommende måneders høst. sagde han.

Keith Cressman, lederen af FAO's græshoppeafdeling, erklærede i New York, at "bølger og sværme" af græshopper var trængt ind i Kenya fra Afrikas Horn siden begyndelsen af 2020 og for nylig havde nået Kilimandjaro og grænsen til Tanzania. FN-folkene sagde, at man måtte handle øjeblikkeligt, før mere regn i de kommende uger fremkalder ny vegetation, der tiltrækker nye generationer af græshopper. Hvis de ikke stoppes, kan deres antal vokse til det 500-dobbelte, før vejret bliver tørrere.

FN har bedt om 76 millioner dollars til øjeblikkelig hjælp. Indtil videre er der indkommet knap 20 millioner dollars, som Lowcock frigav fra FN's nødhjælpsfond, og 3,8 millioner dollars fra FAO, berettede FN-folkene. De forenede Stater har ydet 800.000 dollars og EU 1 million dollars.

**POLITISK ORIENTERING den 20.
februar 2020:
Kina er i gang med at få
nedkæmpet coronavirus
COVID-19.**

Kan resten af verden følge Kinas eksempel?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Den, guderne vil tilintetgøre...

17. februar (EIRNS) – Fokuser ikke på et enkelt aspekt af de forskellige kriser, som menneskeheden står overfor, advarede Helga Zepp-LaRouche i går. Denne fremgangsmåde vil føre til en fejlagtig fortolkning af, hvad der foregår i verden, og hvad der skal gøres ved det. Spørgsmålet er: Hvorfor truer COVID-19-virusepidemien med at blive til en global pandemi, hvis den ikke begrænses? Hvorfor kan det forpurrede forsøg på rigsretssag mod præsident Donald Trump blive et endnu mere ubehageligt åbenlyst statskup? Hvorfor kan angrebet af græshoppesværme, der fejer over Afrikas Horn, blive til en fuldstændig græshoppeplage, der ødelægger fødevareforsyningen for nationer, der tegner sig for næsten 2 milliarder af klodens 7,6 milliarder mennesker? Hvorfor er den aktuelle dekonstruktion af musik og kunst på vej til at omdanne menneskeheden til en satanisk sekt? Og hvorfor sker alt dette på samme tid?

Svaret er, fortsatte Zepp-LaRouche, at "vi befinder os i en ekstraordinær tumultarisk forandring af en historisk periode, hvor de fleste mennesker absolut ikke er klar over, hvor gigantisk den transformation og det sammenbrud der foregår

faktisk er". Det såkaldte 'Vesten' er i opløsning, det transatlantiske finanssystem befinder sig i en sammenbrudskrise, og dets regerende etablissement, centreret i City of London, er parat til at påtvinge diktatur og fascistisk nedskæringspolitik for at forsøge at holde sig oven vande. De har vist deres fuldstændige manglende evne til så meget som at overveje, hvorfor deres liberale imperialistiske system kollapser, eller se på muligheden for at det er deres egen politik, der har ført til den nuværende katastrofe.

Denne inkompetence blev udstillet til fulde på den netop afsluttede sikkerhedskonference i München, hvor talsmænd for det gamle regime, såsom den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo og formand for Kongressen, Nancy Pelosi, forsøgte at forvandle det til et skydetelt imod Kina, netop på et tidspunkt, hvor dette land gør sit yderste for at begrænse COVID-19-virussen til fordel for hele verden.

USA og Europa skulle samarbejde med Kina og Rusland, ikke true og angribe dem, insisterede Zepp-LaRouche. Et topmøde med de fire magter, der er specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Kina, Rusland og Indien – må arrangeres i de kommende uger for at håndtere den voksende kaskade af eksistentielle kriser, som planeten står overfor, og løse dem ved at sætte det døende Britiske Imperium ud af spillet og organisere et nyt paradigme til erstatning herfor. Det er en mission, der kun kan opnås ved at tage fat på Lyndon LaRouches politik og metode; LaRouche, hvis levende eftermæle af den grund må renses og mobiliseres.

Når skæbnen afhænger af en prognose

Den 12. februar (EIRNS) – Det er passende, at når vi markerer etårsdagen for Lyndon LaRouches bortgang den 12. februar, 2019, tager fat på hans begreber og metode for at evaluere den aktuelle strategiske situation og kortlægge vores fremtidige kurs. Den 7. september 2007 offentliggjorde LaRouche en artikel i magasinet Executive Intelligence Review med overskriften “Når Skæbnen afhænger af en prognose” (When Fate Hangs on a Forecast), der begyndte som følger:

”Det egentlige strategiske formål med, og funktion af, en kompetent økonomisk prognose er ikke at forsøge at forudsige hvad der vil ske, men at få det til at ske.

”Dagens emne er et omtvistet felt, hvortil jeg har udviklet visse enestående færdigheder, færdigheder inden for den gren af strategisk indsigt, der kaldes langtidsprognose. Dette indebærer ikke blot passivt at forudse hvad der sandsynligvis vil ske; det handler om at udforme en politik af den type som jeg præsenterer, med den hensigt at iværksætte bydende nødvendige handlinger, der muligvis kunne redde os fra en nuværende, fremstormende global finansiel katastrofe, en kommende katastrofe, der nu er gået ind i sin sidste fase.

”Det er ikke igennem ren sansning, at vi er i stand til at regne ud hvilken viljemæssig kraft der, skjult for vores blik, ligger mellem disse enkelte punkter på vores sansers skærbillede. Det er gennem vores indvirkning på universet, at vi tvinger dets hemmeligheder til at manifestere sig, ikke kun som sanseindtryk, men som en højere, autoritativ manifestation i sindet, som må teste den usete tilstedeværelse og de formodede intentioner af hvad end viljemæssige kraft,

der ligger bag den handling, som ellers muligvis blot ville forblive et sanseindtryk.”

”Disse usynlige kræfter må således tvinges til at afsløre sig selv. De må tvinges til at afsløre ikke alene den effektive tilstedeværelse, der er skjult bag de fodspor, vi kalder sanseindtryk. Vi må teste de formodede forsætlige intentioner fra disse kræfter, afprøve disse intentioner... hvilket ægte videnskab anerkender som universelle principper, da sådanne principper blev kendt som ‘dynamis’ af Pythagoræerne eller som ‘moderne dynamik’ af Nicholas Cusanus, Johannes Kepler, Gottfried Leibniz og Bernhard Riemann. Ud fra den viden, som kun kan tilegnes på denne måde, får vi de midler, hvormed manden og kvinden, formet i skaberens billede, er i stand til at handle mere eller mindre effektivt på en måde, der opfylder vores skæbne som dødelige; på den måde, der af Ham på enestående vis er tildelt os.

”På denne baggrund er det en kendsgerning, at jeg siden den tid, i 1953, hvor jeg lagde mig fast på Bernhard Riemanns metode indenfor fysisk geometri, ikke nogensinde har fejlet med en økonomisk prognose, som jeg har fremlagt; og kun undtagelsesvis har denne prognose antaget formen af, hvad der for nogle fejlagtigt kunne se ud som det der normalt betragtes som en simpel forudsigelse.”

I dag, mere end 13 år senere, er den dominerende realitet der former planeten, i høj grad som LaRouche forudsagde: det bankerotte sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, og den 50-år lange nedstigning til helvede af de fysiske økonomier i dets værtslande med deres ofre. Græshoppesværmene, der især plager store dele af Afrika og Sydvest- og Sydasiens; fremkomsten af den nye coronavirus (2019-nCoV), der – hvis det ikke havde været for de heroiske foranstaltninger, som den kinesiske regering har taget – måske allerede havde fejet over alle kontinenter og de fleste nationer med utallige ofre til følge – disse er alle dødbringende problemer, der kan begrænses og overvindes med de

forholdsregler, som blev foreslået af LaRouche for årtier siden. Videnskabelige lynprogrammer til udvikling af fusionsenergi og kolonisering af rummet samt optisk biofysik er og bliver de mest presserende behov i dag for at hæve den overordnede teknologiske platform for noosfæren, den menneskelige fysiske økonomi, til at klare sådanne kriser.

Helga Zepp-LaRouche tog spørgsmålet om de forskellige indikationer på den kollapsende fysiske økonomi op i sine bemærkninger den 11. februar, hvor hun opfordrede til "internationalt samarbejde med Kina" for at besejre virusset. Ideen om at dette er et 'kinesisk virus' er udtryk for den mest afskyelige racisme. Jeg er forbløffet over, at nogen ikke kan indse, at sygdomme ikke har nogen nationalitet. Vesten burde snarere hjælpe til og sende medicinske teams, tilbyde samarbejde og ellers gå sammen for at besejre sådanne nye problemer som græshoppesværme i Afrika. Lige nu ville det være muligt at stoppe det, men hvis man ikke handler i tide, vil det udvikle sig til et enormt problem, som det vil være meget vanskeligere at slippe af med efter et år. Mange mennesker vil dø som et resultat af fødevaremangel, fordi disse græshopper har en tendens til bare at æde enhver afgrøde og efterlade ødelæggelser."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Der er et sammenbrud i Vesten... Hvad vi har brug for er en ny model for samarbejde, et nyt paradigme, hvor man stopper denne form for geopolitisk konfrontation, der kun kan føre til en katastrofe. Og til det har vi brug for 'De fire Love' fra Lyndon LaRouche. Vi er absolut nødt til at tænke på den menneskelige art ud fra et fremtidigt standpunkt."

Hun afsluttede med at opfordre folk til at drage fordel af, at dette er året for Beethoven, og at mange mennesker, som en følge heraf, lytter til Beethovens musik. Den dybe kulturelle krise vi står midt i er en del af det samlede forfald i hele den transatlantiske sektor, sagde Zepp-LaRouche, og det at lytte til klassisk musik, især Beethoven,

“er den bedste måde at få folk til at opløfte deres sind. Vi har brug for en kulturel renæssance i Vesten.”

Tænk som Beethoven – Video med Helga Zepp-LaRouche den 1. februar 2020

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, talte om hvor meget det haster med at genopdage Ludwig van Beethovens genialitet i år, 250-årsdagen for hans fødsel, for at løse de store kriser verden står overfor. Som hun udtrykte det i en nylig artikel: “Hvor ellers, bortset fra i klassisk musik, kan man styrke og uddybe den passion, der er nødvendig for at se ud over ens egne bekymringer, og for at håndtere de store udfordringer for menneskeheden?” Læs Zepp-LaRouches artikel, der gennemhuller argumenterne fra dem der i øjeblikket handler for at ødelægge Beethoven og selve skønheden.

Her er et afskrift på engelsk af videoen:

DENNIS SPEED: My name is Dennis Speed. We have a very special presentation for today. There will be much time to discuss all sorts of matters of political importance, but certainly after this past week, one thing that can be said for certain about the United States and the rest of the world as well, is that a new standard of truth is required of us and of humanity as a whole. Humanity needs to act without the false need of catastrophe. Many times in history, people have been set in motion by something bad, only to then do something good. We've seen that often to be the motivation for the necessity for war. We don't believe that that's a standard that humanity can

afford. We think that humanity should try, for a change, to think like Beethoven. That was a theme of much of the life of Lyndon LaRouche, who is generally talked about as an economist and statesman and Presidential candidate and so forth. But most people are unaware of his work in music.

Recently a volume has been published, entitled Think Like Beethoven, which has a compilation of Mr. LaRouche's writings. I want to refer to something that he said as a way of introducing our speaker. This is in the essay called "What Is Music, Really?" This was actually a conversation that was transcribed in which the subtitle here is "The Principle of Music Is Love":

"The essential thing is love. Music is love. The principle of music is love, mankind's love of mankind. Of what mankind could be. And you want to do something that's beautiful in terms of what mankind's nature says. And if it isn't beautiful, you don't want to do it. You don't want ugly things! And the characteristic of the 20th century was ugly music. From the beginning it's ugly music. And the music has become uglier and uglier and uglier all the time. On every street, even in speaking. In writing. Also in smelling...

"That's the problem. Mankind tends toward the wrong standards of truth. It starts with the conception that mankind is an animal, and mankind is not an animal. When you start with saying that mankind is an animal, that's when all the trouble comes in. And the only way you can deal with music, really, is on the basis of love. The love of mankind and what mankind can do that is loving of mankind.

"Because the future is: You're all going to die. And what is the passion which corresponds, therefore, to mankind? Since everybody is going to die, what's the meaning of human life? Is it a fact? Not exactly. It's the creation of a more powerful capability of mankind by purging mankind of its own corruption. Extracting mankind into the freedom from

corruption. And all practical measures to craft and improve the quality of art is crap, because they are not sincere. They don't correspond to some principle of the matter.

"And this is true: You see it in drama; you see it on the musical stage; you see it in performance of all kinds. The beauty is creativity, per se. It's also the measure of what creativity is."

So today we're going to hear from the founder and chairman of the Schiller Institute, and I think that a proposition is going to be placed in front of us all. And I want to dare to anticipate that proposition by saying the following: The only way to celebrate the Beethoven year, this being the 250th birthday of Beethoven, is to do something that Beethoven would do. And we have an indication of what he would do today, from his opera called "Fidelio." I think you're going to be hearing a bit of this. Exonerating Lyndon LaRouche would be the kind of action that would indicate that we had actually understood how Beethoven thought. We would be doing what Beethoven would have done; thus indicating that we understood how Beethoven thought. The idea of the liberation of the human mind from its own shackles, is something that was addressed briefly by the President of the United States at Davos, when he referenced the idea of optimism and the great Dome of Florence. An idea which took 140 years to complete.

But it doesn't take 140 years to recognize the truth. And it shouldn't take more than a few months to exonerate Lyndon LaRouche. So, though I know that the topics may range widely in the case of the next speaker from I exactly indicated, I'm going to anticipate that she's certainly going to more than touch on that matter. So, it's always my honor and pleasure to present Helga Zepp-LaRouche, chairwoman of the Schiller Institute, and the founder of the Schiller Institute.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Let me welcome you, and I will try to talk about the subject which Dennis just announced. But let me

situate it in a specific context. We just in the last couple of days had quite tumultuous events, where the impeachment drive against President Trump was finally defeated. He was acquitted, and he gave a rather jubilant press conference or meeting afterwards. So it is actually a moment in which one should reflect on that coup attempt, which first was done with British intelligence, the intelligence community of the United States, the heads of intelligence of the Obama administration. If one would live in a different world, one would think, "Shouldn't it be the case that the Left opposes the CIA? Opposes the intelligence community? Shouldn't it be that the liberals somehow have a problem if there is a coup attempt against a sitting, elected President of the United States?"

Well, but we all found out that no such thing occurs. Neither the so-called Left – if it still exists – or the Left liberals had any problem with the fact that there was overwhelming evidence that the intelligence apparatus tried to make a coup by replacing the American Constitution, turning the American republic into a British parliamentary system; which was emphasized by Dershowitz and others. So, why is that the case?

What my presentation, which is on Beethoven and the question of culture in general, I will investigate why this is. And you will be surprised, some of you naturally know the answer already, that this behavior of the Left and the left liberals in this entire process, is the result of a gigantic – and I really mean gigantic – brainwashing effort which people are not even aware anymore of why this is the case.

What has this to do with the Beethoven year? We have a full year now of many concerts around the world. Alone in Germany there are more than 1000 concerts performing Beethoven's music. When the first performances occurred, I had the fortune of listening one entire day in an Austrian/Swiss/German TV program to different Beethoven compositions. That is a luxury which you normally don't have, but if you do that, and you listen for an entire day to all the different pieces – the

piano concertos, the symphonies, the Missa Solemnis, Fidelio, and many others – it has an incredible effect on you. Because you are being transformed with your mind and your emotions in a completely different universe.

So, it occurred to me that this Beethoven year was a perfect opportunity, because it coincides with extremely important political and strategic decisions which have to take place. Namely, that we overcome geopolitics; that we go away from the danger of the world plunging into another World War, sleepwalking like in the First World War. That you have the absolute necessity to do what Trump set out to do in the 2016 campaign: Improve the relationship with Russia, with China. We have incredible dangers. So, it occurred to me that we should use the Beethoven year internationally to basically have many people participating in the listening of Beethoven, in the performing of Beethoven; in order to develop this unbelievable emotional strength which comes from great Classical music. And which comes more from Beethoven than from anybody else. Because it has been clear to me since a very long time, that we will politically only succeed if we combine our political efforts with a cultural renaissance of Classical music.

Now Schiller, in his Aesthetical Letters, which was his reaction to the failure and collapse of the French Revolution when the Jacobin Terror had taken over, and therefore the hopes of all republican circles in Europe that the French Revolution could replicate the American Revolution, were shattered. When that hope was shattered, and Schiller said at that time said, "A great moment had found a little people," because the objective conditions to have a change, to have an American-like Revolution were there. But that the subject of moral condition was lacking.

So Schiller then, in his Aesthetical Letters, said that he believed that any improvement in politics could only come from the moral improvement, the ennoblement of the individual. And I believe that is absolutely true. I have made that my own

creed for the last half century. That only if individuals become better human beings, that they become more noble in their emotion, their thinking more great about humanity; only then can you move history forward. Schiller, in his Aesthetical Education Letters gave the answer, that it can only be through great Classical art that that can be accomplished. Now, some people would argue, "No, what do we need Classical art for? We also have religion." And I'm not denying that also in religion there is the command to improve. There are other people arguing, "But why do you need Classical music? I don't know it; I don't like it; it's alien to me. Why don't we just concentrate on astronomy, looking at the stars? That is also having an ennobling effect." So, I'm not denying that either; and I don't think there is an exclusiveness between these three questions of Classical culture, religion, and astronomy. But it is great Classical art which does something very specific in order to favor the creative faculties of the mind.

Now Schiller, and also Lyn his entire life, proceeded from that assumption. As a matter of fact, all of Schiller's works – his poems, his dramas – were all characterized and driven by the idea that the result must be the ennoblement of the human being. And the quote you just heard from Dennis by Lyn really expresses the essence of Lyn's entire work as well. Schiller, Confucius, and some other great thinkers had this idea that the aesthetical education is doing that ennoblement. Because if the person sinks into a great painting of Leonardo da Vinci, or Rembrandt, or listens to a Schubert song, or listens to a beautifully performed American spiritual, then you forget about your greed, you forget about your selfishness. And while thinking in the creative composition you are engaging with, you become a little bit more like that yourself. The more you make that a habit, and the less you do selfish and greedy things in between, the more you become a better person.

Just in parentheses, I want to mention that Xi Jinping, the

President of China, also has many times emphasized the need to have aesthetical education, especially of students, but also of all other age brackets of society. Because if people are educated aesthetically, they develop a more beautiful mind and a more beautiful soul. And that is the source of all great works then again.

Now Trump said something just recently, namely that he wants to write an Executive Order that Federal buildings should no longer be modernist, but should be Classical. Hopefully he means Greek Classical and Renaissance Classical, and not Roman Classical, because these notions are sometimes not differentiated. But I think this is a very promising sign that first Trump talks about the Dome in Florence, now he talks about making buildings beautiful. So, we should continue on this road.

Beauty is intelligible. This is a very important point because it goes beyond opinion. People say what is my taste is my thing, and I have the right to find this beautiful, and you have another opinion. But I want to put a notion of beauty against that which is intelligible. It goes to the Italian question of the Golden Mean in Renaissance paintings and buildings, but it is also a standard of composition. It pertains to the famous debate between Schiller and Kant, where Kant in his Critique of Judgement said any arabesque which a painter throws against the wall is more beautiful than a piece of art where you can recognize the intention of the artist. Schiller got very upset about that, and wrote many of his aesthetical writings exactly to rebut this idea of Kant. He said there must be a notion borne out of reason of beauty, and then if the empirical performance and evidence conforms with that idea of reason, it is good, but not the other way around.

Since we are talking about Beethoven, and I recently wrote an open letter to defend Classical performance of Beethoven and I vowed that I would initiate a campaign to really end the acceptance of Classical music being destroyed by the

modernists. And end the ugliness in music, which Lyn also did not like, as you previously heard.

I want to talk to you a little bit about "Fidelio," because this is an opera which is very dear to my heart, and it was very dear to Lyn's heart. The two of us really thought it was our opera, for reasons which I will come to in a second. First of all, concerning the narrative of "Fidelio," it definitely is referring to real historical events. I think more research needs to be done, and if some of you, our listeners and audience, feel compelled to join in that, you are welcome. Because we have certain hints, but in the literature about the origins of the libretto of Beethoven's "Fidelio" there are different views. But I think a very probable hypothesis is that it pertains the arrest and imprisonment of the Marquis de Lafayette, who as you know, was a very much an ally of the American Revolution. And in that capacity, he drew the anger of the then-British Prime Minister, William Pitt, who put pressure on the Austrian emperor to put Lafayette in jail. And there he was for several years in a dungeon. He was then freed among other things, by the courageous intervention of his wife Adrienne, who joined him in the incarceration. And then because of an unbelievable international campaign involving many VIPs appealing to Emperor Franz, he finally was released. He was released in 1797, and only five months after that, the Frenchman Jean-Nicolas Bouilly published the libretto which Beethoven then used, called Leonore, or Married Love [Léonore, ou l'Amour Conjugal].

This is, as I said, very dear to my heart, because when Lyn was put in jail innocently by the Bush Sr. Administration, I launched something called Operation Florestan. Maybe you can show this picture [Fig. 1]. This was a situation where Lyn was put in jail by a combination of the British, the Bush apparatus, and also there were clearly some collaborations with certain Soviet forces. So, when you read this article, you have to see that in 1989, the [berlin] Wall had not yet

fallen, the situation was still extremely tense between the Soviet Union and the West. [See EIR article: https://larouchepub.com/eiw/public/1989/eirv16n11-19890310/eirv16n11-19890310_022-operation_florestan_will_save_la.pdf] So, some of these things have to be seen in the context in which they were written, but I think the setting of putting Lyn in jail innocently, deprived the American population from access to the most beautiful ideas probably ever written and thought in the history of the United States.

What we did with Operation Florestan was that we talked for about five years to thousands and thousands of VIPs. We had probably a couple of thousand signatures from sitting parliamentarians all over the world, from generals, from chiefs of staff, from bishops, from cardinals, from writers, from other notables. And we launched this campaign with the idea that Operation Florestan, being modelled on the "Fidelio" opera and the example of Lafayette, that we would get Lyn out of jail. That was by no means certain because when Lyn was given this extremely harsh sentence, it was meant that he would die in jail. So, we launched this campaign.

Now I want to talk a little bit about the "Fidelio" to make clear why this is an absolute parallel to what happened to us. First of all, the actual narrative in the "Fidelio" opera is that Florestan is kept as a prisoner by Don Pizarro, a tyrant who basically keeps him there as a political prisoner because he fears that Florestan might reveal some very comprising truth about Pizarro. His wife, Leonore, dresses up as a man; she calls herself Fidelio. She gets hired by the dungeon guard, Rocco. And Rocco's daughter, Marzeline, falls in love with Fidelio who she thinks is a man, despite the fact that she has a fiancé, Jaquino. In the beginning of the opera, you hear now this beautiful quartet, for which I ask our singers to get ready. This is still at the very beginning of the setting. The four characters – Leonore, Rocco, Jaquino, and

Marzeline – are all singing. The beauty about this quartet is that they all sing about their hopes, their inspirations, and they are all different. But despite the fact that they are all very different, the harmonious composition is one of the most beautiful examples of the art of Beethoven. Now, let's hear "Mir ist so wunderbar."

[Quartet performed live]

Thank you very much. The reason why we have to do it like this is because neither YouTube nor the record companies allow you, because of copyright issues, to just use some of the performances. So, that's why we're doing it in a little bit of an improvised way; so please have an understanding that that's the reason why we have to do it that way. This was obviously well done, and extremely beautiful.

Now, after this development in the beginning, Pizarro comes to the dungeon to look at the prisoners, because he has learned that the minister wants to come to inspect things. He is his political enemy. And he is afraid the minister will meet Florestan, and then he could reveal these secrets. So, he wants Florestan to be killed. So, he tells Rocco to go to the dungeon and kill Florestan. Rocco does not want to do it, but then eventually he agrees to at least dig the grave, and have then the corpse of Florestan buried. So, he takes Fidelio with him, because it is heavy work and he is a little bit old. So, Leonore and Rocco go into the dungeon, and then Leonore asks Rocco that the prisoners should be allowed to see the light of day, because they are in the dark. Then comes the most beautiful chorus, the Prisoners' Chorus, which is very famous. If you don't have it in your ear, you should go home and listen to the whole opera; which you should do in any case.

So then, Florestan, who is struggling in the dark, who has fever, who is feeling horrible, has this beautiful vision that Leonore comes and he sees her as an angel. This again is one of the most beautiful arias you can imagine. So then,

Leonore/Fidelio asks Rocco that he allows her to give the prisoner some bread and wine. And while doing that, she recognizes her husband. So, then Pizarro arrives, and he is already moving with the dagger to kill Florestan. Then Leonore throws herself between her husband and Pizarro and says you have to first kill his wife. She threatens Pizarro with a pistol. At that point, the trumpets sound to announce the arrival of the minister. Then, basically the danger is over, and Florestan and Leonore embrace each other and then comes this unbelievable duet of joy, "O namenlose Freude!" While we are hearing this now as an audio, I want you to focus on the absolute beauty of the emotions – the joy, the limitless joy, the nameless joy which unites Leonore and Florestan. It is that emotion which is love; and it is that emotion which is pure joy. The same joy which Beethoven celebrates also in the Ninth Symphony in the Ode to Joy, especially the last movement when he talks about Schiller's Ode to Joy and this becomes the chorus.

So, let's now listen to the "O namenlose Freude!"

[Duet is played]

So after that, the minister opens all the dungeons; the prisoners come out and are free. He recognizes Florestan, his friend, then everybody joins in the great finale, the beautiful chorus, the so-called Heil chorus where they celebrate the love of mankind, the love between the two spouses, the absolute victory of freedom over tyranny, and what man can do if you have a good plan, there can be absolutely the defeat of all tyrants. This emotion, this idea that if you struggle for a good cause, and that you overcome all the difficulties that you arrive at this higher level of sublime feeling; this is expressed in this beautiful music. So, let's hear the "Heil sei dem Tag, Heil sei der Stunde" chorus clip.

[Chorus is played]

Well, this is only the beginning, and I would really urge you to listen to a very good performance of the entire Fidelio. There is a very beautiful one with Christa Ludwig and probably many others, but I really think you should take the time to listen to the entire opera.

So, well, I had a very urgent need to go and see such an opera. It's a very personal thing, because as you know, in a few days it is one year since Lyn has passed away. And around the Christmas period, I just wanted really badly to see a performance of Florestan. And contrary to my normal habit when I look at the reviews and critiques before I go, which I have not done for a long time, because they are all bad generally. I just went to a performance in the Darmstadt Theatre without checking it out beforehand. And maybe it was a shock, but I think it was a healthy shock, because it was so absolutely terrible that I felt to write the open letter which I mentioned earlier, and which you may have read. [https://larouchepub.com/hzl/2020/4703-year_of_beethoven-hzl.html]

Because what this opera performance did was not only to apply Regietheater to the staging. Regietheater, as you know, is this terrible thing which was developed in the 1960s and has been used ad nauseum a zillion times since, where modern Regietheater would just take a Classical composition of Schiller or Shakespeare or some other Classical poet or dramatist, and put his own projection of what he thinks is relevant and how it should be interpreted. Then you have soldiers not dressed in historical costumes, but sitting on Harley Davidsons or being Nazi officers, just to project whatever the personal opinion of the director is. And normally they have at least one naked scene in it; they copulate on the stage. There were performances which were so ugly, actually pornographic. This has been going on for more than 50 years, so it's not exactly original. But until recently, this kind of Regietheater was limited to the staging, the words, but they

never really attacked the music.

So what happened in this performance was, not only did they apply all the terrible elements of Regietheater – having film clips while people were singing, so it was completely chaotic – but for the first time, they also changed the music. Namely this grand finale, of which you just hear two minutes of the beginning, and a modernist composer with the name of Annette Schlünz, who comes from the Eisler school tradition. This is basically going to this whole idea of Brecht and Eisler that you also can have the *Verfremdung* [distancing] effect which is the idea that you should no longer allow the audience to identify with the people on the stage and become elevated; but you have to interrupt this identification every five seconds by a sound or a movie clip or something which interrupts this process; which makes it absolutely unbearable. So, this woman, Mrs. Schlünz, writes in the introduction to the program that she took this music of the final chorus, repeating a beat, then stopping suddenly, introducing alien sounds, have eight vocalists distributed in the audience who then all of a sudden get up, and if you are unhappy and one of these people stands behind you, you can have a heart attack. Then trumpets from the balconies. She described that she had the fantasy of sitting at the mixing console of the music studio, speeding up the music. That when the actual joy in the chorus is expressed, according to her it becomes like a jubalization machine; like children becoming completely hyper when they lose control of their emotions.

So obviously, this woman is completely unable emotionally to comprehend the sublime notions of the music expressed that we saw with the nameless joy, or the love between the couple, or the joy of the victory over tyranny. All of this is alien to them.

Now, where does this come from? Well, this comes all from a very sophisticated, extremely huge CIA operation called the Congress for Cultural Freedom. This was an operation in the

postwar period which broke up as huge scandal in 1967. Just recently, there was an exhibition at the occasion of the 50th anniversary of the founding of this CCF in Berlin. There was an article in the Frankfurter Allgemeine Zeitung daily where the author, in a very rare moment of honesty, says – the title of the article is “How One Steals the Big Words”; meaning freedom and so forth. He says: “The worrisome quintessence of what the CIA did is that they did not sponsor some sinister right-wing ideology, but they helped the left liberalism to become the hegemonic mainstream standard of intellectuals in the West today.” That is exactly what I referred to in the beginning. Why is it that the Left and the liberals are siding with the CIA against Trump and against being on the side of the coup? This is the result of this process.

How did the CCF work? Remember that we are soon celebrating the 75th anniversary of the end of World War II, where the United States and the Soviet Union fought together in the fight against Nazism. This was going very deep. You will have on the 26th of April in Thurgau at the Elbe, the celebration of when the American and Soviet soldiers met for the first time. This was a very emotional event. For the Russians, this goes extremely deep, because they lost in the Great Patriotic War [World War II] 27 million people. They have absolutely not forgotten that, and they feel, when they allowed for example the German unification in 1989, all the promises were given to them that NATO would never expand to the East, never to the borders of Russia. They feel a tremendous sense of betrayal. This is a whole other story, but going back to this unified fight between the Americans and the Soviet Union, this was the case when Franklin D Roosevelt was still President; who had unfortunately a very untimely death at the end of the Second World War. When Truman came in, this was a much smaller man, and we all have heard from Lyn that he said when he was in India, and he got the news, the soldiers around him were asking “what do you think this signifies?” And Lyn said, I think we just lost a great man for a very little man.

It was the little man Truman who succumbed to the influence of Churchill in the postwar period. Therefore, this great alliance between the Americans and the Soviets was then replaced. Churchill announced in this famous Fulton, Missouri speech on March 5, 1946, where he announced practically what became the Cold War. That meant in the United States, elements of what Eisenhower would later call the military-industrial complex, which has turned in the meantime to what people mistakenly the Deep State, which is really the British subversion of the American intelligence services. They got more influence. In order to change the positive alliance between the Americans and the Soviets into a Cold War, and therefore a geopolitical confrontation, they thought that they had to change the axioms of thinking in the American people, but also in the European people. They had to change that which had allowed Franklin D. Roosevelt, who was after all very much anti-Wall Street, and they wanted to make sure that these values were absolutely replaced.

So in the United States, it was the attack on the tradition and heritage of Roosevelt, and in Europe it was especially that people thought they had to really destroy the roots of the people in their European Classical tradition. The CCF under the leadership of Allen Dulles and Frank Wisner, who at that time was the head of the Office of Policy Coordination in the State Department, were leading the effort. The CCF later was moved into the department for Covert Operations, and then proceeded to set up a huge cultural warfare in 35 countries. They set up 20 major cultural magazines; they controlled practically without exception all art exhibitions, concerts, who became a famous painter, who became a famous author or musician. Many of the people who cooperated with that were unaware of what they were part of; but some of them absolutely were aware.

The CCF was in continuation with the Frankfurt School, which had moved in the Second World War to exile in the United

States. It was taken over by the U.S. intelligence services. One was Marcuse, another one was Theodore Adorno. Adorno explicitly said that it was now necessary to eliminate all

. In a piece called "Cultural Critique and Society" in 1949, he wrote that after the atrocity of Auschwitz, no one could write any poems anymore. He also had the absolutely insane idea that it was German idealism like that of Friedrich Schiller which would lead automatically to a radicalism and Nazism. So, that is something I really want to make a point for people to think. The image of man which is associated with the German Classical period, with the thinking of people like Lessing, Bach, Beethoven, Schiller, Humboldt, and many others, is an idea where man is principally good. Man is limitlessly perfectible. The aesthetic education allows for all potentialities in the human being to develop into a beautiful soul, into a beautiful mind, into genius. This idea of the potential of every human being to contribute through his or her self-perfection, to the common good of humanity is a very beautiful idea of man. And it has absolutely nothing to do with, and is the total opposite of what the Nazi ideology was, which was a blood and soil ideology. It was the racist idea that the Aryan race is superior to the colored races. That is what you find today in some people who say that China is the first time there is a threat coming from a non-Caucasian race to the West. Here you have it; that is Nazi ideology. I don't need to tell you who says these things.

Now, one component to understand the work of the CCF was that also the CIA at that time started the idea that it is OK to lie. That if you have a national security reason or whatever you call it to be such a reason, it allows you to just say whatever you want, and to put in the world all lies possible as long as you have creditable deniability and you can pull you neck out the situation later on. Remember, more recently, Bolton basically said that it is completely legitimate to lie for such reason.

Obviously, the question of how the Classical German culture, which was probably the most culturally advanced period in the history of mankind; and I want to debate that if somebody wants to pick a fight. How did that end up in the pit of the 12 years of National Socialism, is obviously one of the most important questions. How does a great culture plunge into the depths of horrible things? This is a question which Americans had to go through in some recent administrations as well. How did the beautiful idea of the American Revolution turn into what was the policy of interventionist wars and everything we know? That transformation in Germany is a long story; a lot of things went into it. The Romantic movement which started maybe innocently as a literature movement, but became political and was taken over very quickly. The cultural pessimism which went with it; the destruction of the Classical forms through Romanticism; the actual cultural pessimism of people like Schopenhauer; Nietzsche; the different youth movements; the anti-technology youth movements before World War I. Then naturally, World War I, which was a long-orchestrated, British-steered event. The Versailles Treaty, which was completely unjust and could not function for a peace order. The Great Depression of 1929 and the beginning of the 1930s, and then finally World War II, and the takeover by the Nazis. But this is a long, complex story, with many factors going into it. A lot of manipulations. And the role of the British can be traced in many of these aspects.

So, I just say this: to say that the argument of Adorno, that it was German idealism that led to the Nazi atrocity, is just one of these absolute lies.

The CCF then proceeded to deliberately attack Classical music, Classical culture, Classical painting, Classical poetry. For example, they had an enormous repertoire. In 1952, they conducted a one-month music festival in Paris, which they called "Masterpieces of the 20th century," with more than 100 concerts, ballets, operas, and they introduced all the

modernist composers, atonal music, 12-tone music, Arnold Schönberg, Alban Berg, Paul Hindemith, Claude Debussy, Benjamin Britten. Some of these are full-atonal, some are mixed forms, but it was all meant to destroy the idea of Classical composition.

Why is this so absolutely bad? Because the idea that in a chromatic scale, all tones have an equal status, eliminates the possibility of the higher degrees of freedom, which you have if you have a polyphonic, harmonic contrapuntal composition, because it eliminates the possibility for ambiguity, for moving from one scale into another, of creating and fully exhausting a musical idea. It completely eliminates the idea of *Motivführung* [thorough composition], discussed so many times by Norbert Brainin, the first violinist of the Amadeus Quartet, in long, long beautiful discussions with Lyndon LaRouche: namely the idea that you have a musical idea – a poetical idea, put into music – and then, through thorough composition, you develop this, you exhaust the potential, and you come to a conclusion.

Now, that technique has been described, and should be studied, by Norbert Brainin in beautiful master classes he did with the Schiller Institute, for example, in Slovakia. Lyn has written in the book Dennis showed you in the beginning, *Think Like Beethoven*, how Joseph Haydn's music was developed then by Mozart in the Haydn Quartets, reaching the complexity of the late Beethoven Quartets.

Lyn has basically said that Beethoven's achievement in counterpoint, has never been approximated by any composer to date. I think I can absolutely agree. Lyn even said—and I know some people were upset when I mentioned this recently in a webcast—that Beethoven is the absolutely towering giant of all composers. People said, "What about Bach?" I'm not denying Bach. But I have a quote by Lyn where he says: "Beethoven marks an Everest, which dwarfs even Monteverdi, Bach, Mozart, Schumann and Brahms to be foothills." Now, I'm not deprecating

these composers. I just want to say that Beethoven is in a completely different league of composition, by applying this method, really in the most advanced form.

Now, Lyn wrote, over 100 pieces on music, where in this book you only find some of them. Already in 1976, he wrote a piece called "Laughter, Music, and Creativity," which for Lyn was pretty much the same thing. He said that the 12-tone, or atonal music is a reactionary retreat led by dried-out 20th-century composers, who cannot compose. He again makes the argument, that the degrees of freedom are completely eliminated.

One important point, in my view, in this whole thing, is what the harmonic contrapuntal, polyphonic form of composition allows, it creates stress; it creates dissonance. But then, in a lawful way, in an expandable, lawful way, these stress moments get resolved, and you have the sense of completion. While in atonal and 12-tone music you have a lot of stress, for sure, but it's never resolved. The audience is left with a complete feeling of disarray. And, therefore, exactly what the purpose and beautiful function of great Classical music is—that it elevates the emotion, that it elevates the mind, makes mankind more noble—that is completely destroyed. The whole idea of aesthetical education is denied, it's opposed, it is meant to be made extinct. This is why this is such a devastating attack on this idea, that a moral improvement of the population can be accomplished.

What Lyn wrote in "What Is Music, Really?" which he gave as a talk on May 10, 2015, is that beauty is creativity per se, and the aim of it is to unleash the beauty of mankind. That was something that was absolutely known by many people. It was known by Confucius, who basically said that if you look at the music of a country, you can say what kind of state that country is in: whether it's disorganized, whether it's functioning, or not.

Now, if you apply that Confucian principle to the United States, or much of Europe today, you can say these countries don't function very well, because their music is, for the most part, pretty horrible. It was also what Albert Einstein, for example, celebrated: Many times before he could continue working on his physical discoveries, he would play the violin, and put himself in that kind of a creative mindset.

That is why I think we cannot allow the destruction of Beethoven. This is why the defense of Classical music, of not allowing people to desecrate the greatest music ever written, that is why I wrote this appeal, asking not only all the lovers of Classical music in Germany, but actually all over the world, that we declare this Year of Beethoven, to be the end of the tolerance for ugliness.

I'm not saying we should forbid it. Let them have their atonal concerts. Let them have three people in the audience, because normal people really don't like that kind of music, but, let them have it. I'm not for banning it. I'm just saying they should not have the right to destroy the great compositions of the Classical composers, just because they cannot write any music themselves which is beautiful.

I also absolutely want to urge you, that the Beethoven Year must also be the year of the exoneration of Lyndon LaRouche. If you read what Lyn writes about music – it should be astonishing to anybody to find somebody who's a total politician, a statesman, an economist, a scientist, and that he would also have such unbelievable knowledge of music.

I can remember one time, when Lyn was talking with Norbert Brainin for two days, when he visited us at our farm, that after these two days, Norbert Brainin said: "This man knows more about music than I do." I absolutely can agree with that. Because Lyn knew not only the inner meanings of all the works, the historical periods, but he also knew especially what it meant to "play between the notes," to have a sense of the

inner intention of the composers, and he could communicate that in the most beautiful way.

The fact that Lyn's ideas are being denied to the American people, and to much of the world population, because of the unjust incarceration, because of the same apparatus which was behind the coup against Trump: I think that when President Trump said a few days ago, that one must guarantee that what happened to him, with Russiagate and with the coup attempt, must never happen again – well, there is one absolutely durable way how this will never happen again, and that is the exoneration of Lyndon LaRouche. Because, when that happens, it will become clear, that the apparatus of British infiltration of the U.S., of the idea to run the world as an empire based on the Anglo-American special relationship – which was put into place since Teddy Roosevelt, and which has been revived by many Presidents in the meantime – and that is the apparatus which tried to destroy the Presidency of President Trump.

So, if my husband is exonerated, for the sake of the beauty of his ideas, then a durable freedom in the United States, with the United States returning to be a republic, will be absolutely possible.

So, let's make the Year of Beethoven, the year of the exoneration of Lyndon LaRouche. [applause]

SPEED: Thank you very much, Helga. We'll go right to questions. I want to know whether we have a copy of A Manual on the Rudiments of Registration and Tuning. OK. If we don't have it, let me just mention something as we go to questions. Some people know that it was Lyn who commissioned the writing of A Manual on Registration and Tuning. John Sigerson was one of the co-writers of that. He's here. Also Renée Sigerson worked on it.

I cite this because perhaps John or Renée will say something about the occasion at which Lyn began to insist that the

problem with the music he was hearing, was that it was incorrectly tuned. Many of us could not figure out what he was talking about. We knew there were different tunings, and we knew that the tuning at the Metropolitan Opera was high. But he was insisting on something that then ended up being verified by Lilibian Gorini, the leader of the LaRouche movement in Italy, one of our key members there. Working with her father on this, she went to the library and discovered a document involving Giuseppe Verdi having passed a law when he was a member of Parliament, legislating that the tuning should be at A=432, which was exactly what Lyn was talking about.

I don't tell this story to impress people. I tell it to say that there are some very fundamental matters that we want to get at with this. We don't want to avoid controversy, is what I'm trying to say. Because, by not avoiding the controversy around this question, for example, the issue of European culture which will be one thing I will be referring to in a minute—by not avoiding that, not avoiding the controversy around what's ugly, what "taste" is versus "good music"/ "bad music" – by not avoiding that, we might be able to reunify this nation. It's probably the only actual, efficient way to do it.

So, it's very important for us, in this discussion today, to take up all those questions – or begin the process of taking them up. I just wanted to say that, as we go to the questions. Again, I'll alternate with the questions here, and then I'll alternate with the questions that have been sent by email or YouTube, and so on.

Q: Hi Helga, this is Denise [ham]. I wanted to bring up the fact that in the Western world, in the United States, in particular, there is a war against children going on. In fact there is a book by that name and it was rewritten and updated, and 10 years later, it was *The War Against Children of Color: Psychiatry Targets Inner City Youth* [by Peter Breggin and Ginger Ross Breggin]. In this book it puts out the idea, that

children as young as 5, 6, 7 years old, especially Black children living in poor areas, were targeted; and the idea was that they were going to grow up to be criminals, and they said this explicitly. And what did they do to stop this? They brought in Ritalin and other mind-destroying drugs.

You can imagine, we know that the human brain is not completely developed until the 24th year of life. And you have at the age of 5, 6 and 7 children being put on Ritalin, so they are being destroyed.

Also, besides that, you have this newest thing in New Jersey, and I think across the country, is that children in middle schools are being taught about "gender issues," you know, "what sex are you?" This is destroying these children, confusing them, and it is mental rape – this is mental rape against children. Rather than having the idea of beauty, and music, of poetry, science being brought up in class – this is what you have. I would like you to address that and let us know what you think can be done about it. Thanks very much.

ZEPP-LAROUCHE: I think this is something which, if it's not corrected, will lead to the demise of the West. Because there is right now a huge campaign against China: That there is supposedly a fight of the systems, where the Chinese represent a threat to the value system of democracy, of human rights, of the liberal system of the West, and that that must be somehow contained and be defeated.

I can tell you that if we cannot, in the United States, or in Europe, for that matter, go back to a Classical education in science, in culture, and leave the trends you just described correctly, Denise – the absolute exposure to violence, through video games, the drugs; the addiction to digital overconsumption, children who are left by their parents and their environment to watch and play for hours and hours on their laptop, on their smartphone, on their Play Station, there are now many neurological studies which show, that when

you do that, the synapses of the brain connect in a completely different way, and completely eliminate the possibility for truly creative work.

Now if you take that brain damage, which is caused by these phenomena, and also the whole idea of Ritalin, and the drug addiction, the violence – if you take all these factors together, I can tell you that our youth are not going to be an effective, competitive, or even equal, partner in the world community. Because the Asians are not doing that. I mean, sure there are some problems with the digital addiction in Asia as well.

But they are doing something we are not doing in the West, and that is, that they are reviving their 5,000-year-old ancient traditions in philosophy, painting, poetry, and are very proud to be some of the cradles of civilizations. They combine that idea of being based in the best tradition, with an absolute optimistic future orientation, which you see in terms of their ambitious programs for space colonization, for fusion research, and other breakthrough areas of knowledge.

So, I think that the West – I'm saying the "West," because things in the United States and Europe are similar in this respect – if we do not shape up and really go back to a universal education, in the tradition of Wilhelm von Humboldt, who was the co-thinker of Friedrich Schiller; and he was one of the pillars of the German Classical period, who by the way, was extremely influential in the education system of the United States throughout the 19th century, and he had this idea that you had to have as a goal of education, a harmonious person, by teaching in certain areas which are more suitable to this effect than others: namely the command of your own high language, in the best poetic expressions, that would mean Shakespeare and other great poets who have written in English; then the universal history, natural science, philosophy; and that would then lead to the idea of the development of all potentialities, which are embedded in each child.

That was the Humboldt system, which existed in Germany, at least in some form until 1970, when it was replaced by an education reform, which consciously threw out that idea. But it is something which influenced every professor in the United States in the 19th century, who either studied in Germany or who studied with somebody who had been influenced by Humboldt. So there is an American tradition to connect to that. And I think that is what we have to fight for, because even if you don't agree that this is what should happen, I think if the West is not going back to its own best traditions, they will just be pushed into the corner of history, and will become completely irrelevant.

Now I know that in the United States there is right now a tremendous possibility, because President Trump announced in his State of the Union address that he wants to fight for the full funding of the Artemis program: If you want to have lots of children and young people become astronauts, space scientists, and work on this perspective, you have to have an education system which goes with it, and you have to transform a lot of the children who are now in the condition you are describing, and actually get them in such a better condition; which is why we need a space CCC program [FDR's Civilian Conservation Corps], which must absolutely focus on this unified, harmonized personality, because, as Krafft Ehrlicke said: It is never the technology which determines whether it's good or bad; it's always the human being, who uses the technology. So we have a tremendous job in front of us; I think the potential is absolutely there, but it needs a real studying of what must be such a humanist education. And I think this is what only our organization can bring into this fight.

LyndonLaRouches mission, og jeres – på årsdagen for hans bortgang

12. februar 2020 – I dag er det etårsdagen for Lyndon H. LaRouches bortgang. Vi beder om, at man slutter sig til os i refleksion over hans liv og eftermæle, og til at man tager del i at færdiggøre det uafsluttede forehavende med at rense hans navn.

Mens han sad fængslet som politisk fange for 30 år siden, reflekterede LaRouche over den sande betydning af menneskeligt liv:

Snarere end at se det dødelige liv som en række erfaringer, ser man det som en helhed. Forestil dig at stå ansigt til ansigt med spørgsmålet om respekten for det dødelige liv og spørg: 'var det liv nødvendigt for universets samlede plan og for menneskehedens eksistens; var det nødvendigt, at jeg blev født for at leve dette liv, summen af det samlede antal år mellem fødsel og død? Udrettede jeg noget, eller repræsenterede mit levned noget der var positivt til gavn for de nuværende generationer og underforstået for de kommende generationer efter mig? I så fald, burde jeg have vandret igennem dette liv med glæde, vel vidende at hvert øjeblik var dyrebart for hele menneskeheden, fordi det jeg gjorde ved at leve mit liv var noget, der var nødvendigt for hele menneskeheden... gavnligt for hele menneskeheden.'

I sin "Food for Peace"-tale (Mad for Fred) fra 1988, tager LaRouche det samme spørgsmål op. [Klik her.](#)

I en tale den 8. februar til minde om 250-årsdagen for Beethovens fødsel udfordrede Helga Zepp-LaRouche alle amerikanere til at færdiggøre det uafsluttede forehavende med at rense LaRouches navn. Jeg vil gerne tilskynde til, at Beethoven-året også skal være året for renselsen af Lyndon LaRouche ... Det faktum, at det amerikanske folk og en stor del af verdens befolkning nægtes adgang til Lys idéer på grund af en uretfærdig fængsling, som blev foretaget af det samme 'apparat', der stod bag kuppet mod Trump: Jeg mener, at hvad præsident Trump sagde for et par dage siden, om at man må sikre at hvad der overgik ham med 'Russiagate' og med kupforsøget aldrig må ske igen – ja, så er der en absolut holdbar måde, hvorved dette aldrig vil ske igen, og det er at give fuld oprejsning til Lyndon LaRouche ... Så hvis min mands navn renses [for alle anklager], af hensyn til skønheden i hans ideer, vil varig frihed i USA, hvor USA vender tilbage til at være en republik, være absolut mulig.

Se LaRouches enke Helga Zepp-LaRouches 3-minute-lange video om at rense LaRouches navn:

Hvis du ikke har gjort det endnu, er det nu på tide at underskrive andragendet om LaRouches frifindelse. Hvis du allerede har underskrevet, bedes du hjælpe med at sprede opfordringen, og få andre til at underskrive.

**Formand Tom Gillesbergs tale
til Schiller Instituttets**

konference i Paris

Jacques Cheminade, LaRouche-bevægelsens leder i Frankrig og fhv. præsidentkandidat, og Tom Gillesberg på en tidligere konference.

Den 4. februar 2020 organiserede det franske Schiller Institut et meget vellykket seminar i Paris med titlen: "Dialog mellem Kulturerne eller Handelskrig: Frankrig ved en skillevej." Tæt ved hundrede personer – kontakter, diplomater, foreninger, iværksættere og Kinaeksperter – fyldte lokalet på rådhuset i Paris' 5. arrondissement. Såvel Schiller Instituttets internationale grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche som formand for det danske Schiller Institut, Tom Gillesberg, sendte varme hilsner samt meddelelser til begivenheden.

Meddelelse fra Tom Gillesberg, formand for det Schiller Instituttet i Danmark:

Jeg er ked af, at jeg på grund af sygdom ikke kan være med jer i dag, men her er nogle tanker jeg gerne vil dele med jer.

I Danmark, og i resten af Skandinavien, har vi gennem de sidste par år set en voksende kampagne i medierne – og med støtte fra efterretningstjenester og regeringsinstitutioner – for at dæmonisere Kina, i lighed med, hvad der igennem nogen tid har været tilfældet for Rusland. Presset kommer fra USA og deres kontrollanter i Storbritannien, og udøves ofte gennem "soft power" ved at sprede historier om Kina såvel som Rusland der skal vise, at de er diktaturer, som man virkelig ikke kan stole på. På det seneste er dette set i den massive kampagne imod at lade det kinesiske firma Huawei, verdens førende leverandør af G5-teknologi, levere udstyret til det nye G5-netværk i Danmark og på Færøerne. Nogle prøver endda at bruge udbruddet af en ny form for coronavirus i Wuhan som et eksempel på, hvordan Kina og dets indflydelse verden over bringer os alle i fare.

Derfor besluttede Schiller Institut i Danmark i 2017 at imødegå denne voksende fjendtliggørelse med et projekt for en "Dialog mellem Kulturerne". Sammen med venner, der var aktive i det dansk-russiske samfund, arrangerede vi en koncert, hvor vi havde klassisk musik og dans fra Rusland, Kina, Afrika, Indonesien og mange europæiske lande, for at vise, hvor berigede vi alle bliver ved at få adgang til alle disse andre nationers kultur. Kinas Kulturinstitut i København var også medsponsor, og arrangementet blev afholdt i det russiske Center for Videnskab og Kultur.

Koncerten var en stor succes. Vi havde en fuldt pakket sal, og på trods af at vi fik ekstra stole bragt ind, var vi nødt til at afvise mange der kom. Publikum blev imponeret og bevæget af mangfoldigheden og skønheden af bidragene ved koncerten. Især afsyngningen af en kinesisk folkesang af en kinesisk studerende sammen med Feride Istogu Gillesberg, vicepræsident for Schiller Institut i Danmark og hovedorganisator af begivenheden, betog publikum. Hvordan er det muligt, at en europæer kan synge på kinesisk og skabe så bevægende og smuk musik?

Siden dengang har vi haft yderligere to meget succesfulde koncerter, med fremtrædende og smuk deltagelse fra både russiske og kinesiske musikere, og musikere af høj kvalitet fra mange andre lande. Vi er blevet lovet, at den årlige koncert i 2020 kan finde sted i Kinas kulturcenters nyistandsatte faciliteter i København, som snart åbner.

Samtidigt har vi forsøgt at få information om Bælte- og Vej-Initiativet ud til offentligheden på enhver måde, vi kan. I København afholdt Schiller Institut et seminar sammen med 'Confucian Business Institute' ved CBS, og i Sverige har Schiller Institut samarbejdet om stiftelsen af BRIX, Bælte- og Vej-Institut i Sverige. BRIX har afholdt en række seminarer med pæn deltagelse fra akademikere og industrifolk, der er blevet adresseret i fællesskab af den kinesiske ambassadør og ledende medlemmer af BRIX og Schiller

Instituttet. På samme tid har vi intervenseret i mange møder og diskussioner om Kina, der finder sted i Danmark og Sverige, for at sikre, at den rigtige historie om Bælte- og Vej-Initiativet – og nødvendigheden af at de vestlige landes aktivt deltager i dette store foretagende for menneskeheden – kommer ud, så de løgne og falske bagtalelser om det i 'mainstream' medierne bliver modsagt.

Som det ses med udbruddet af det nye coronavirus i Wuhan er der mange udfordringer, når man søger at løfte 1,4 milliarder mennesker ud af dyb fattigdom og at blive en moderne nation. På trods af fremragende nationalt lederskab, kan lokal inkompetence skabe store problemer. Men jeg er sikker på, at Kina vokser med udfordringen, og vi ser nu, at den kinesiske regering intet sparer for at besejre denne trussel imod menneskeheden bestående af sygdom og død.

Da den nationale regering først blev opmærksom på epidemien, handlede den hurtigt for at besejre den. Oplysninger om coronavirus blev hurtigt sendt ud over hele verden, og resten af verden kunne forsvare sig mod sygdommen på en måde, som den lokale regering i Wuhan undlod at gøre. Og forhåbentligt vil samarbejdet mellem Kina og medicinske forskningscentre i resten af verden snart føre til behandling og en vaccine. I mellemtiden yder Kina enorme menneskelige og økonomiske ofre for at få epidemien under kontrol, og udgør menneskehedens bolværk imod en verdensomspændende pandemi.

Forhåbentligt vil de enorme ressourcer, som nu indsættes i Kina, og med hjælp fra verdenssamfundet, bære frugt, og besejre den nye coronavirus. Og forhåbentlig bliver det et eksempel på, hvordan Kina og verden kan arbejde sammen om en endnu farligere dræber: fattigdom. Kina har vist, hvordan det har været muligt at løfte 850 millioner kinesere ud af dyb fattigdom. Og med Bælte- og Vej-Initiativet har de igangsat det største udviklingsprojekt, som menneskeheden nogensinde har set. Vi behøver fuldt internationalt samarbejde for at sikre sejr over fattigdom overalt i verden, ved at anvende

videnskabeligt og teknologisk fremskridt til først at etablere den nødvendige infrastruktur, og derefter den nødvendige industrielle udvikling, til at løfte hele menneskeheden ud af fattigdom.

Men hvis Danmark og andre vestlige lande skal deltage i disse, for menneskeheden nødvendige tiltag, må vi først besejre det mentale angreb, der finder sted imod befolkningens sindelag. Kina og Rusland er ikke vores fjender, men er vores vigtige samarbejdspartnere i sikringen af den bedst mulige fremtid for hele menneskeheden. Lad os derfor erstatte den kunstigt skabte frygt og splittelse med en dialog mellem kulturerne, og lad os alle deltage i Bælte- og Ve-Initiativet. Så vil vi se en verdensomspændende renæssance af de bedste bidrag fra alle de forskellige kulturer, og vi vil se en eksplosion af menneskelig kreativitet og udvikling, der ikke alene forvandler livet på Jorden, men også vores solsystem, og det der ligger derudover, når vi får ubegrænset billig energi på Jorden ved at høste helium-3 på Månen og bruge det til fusionsenergi, som kineserne har tænkt sig at gøre.

Se på 'Verdens-Landbroen'. Dette er det levende billede af de smukke ord, som vi hører i Beethovens 9. symfoni:

Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Brüder! über'm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen.

Vær omfavnede, millioner!
Dette kys til hele verden!
Brødre, over stjerneteltet
må der bo en kærlig far.

Og den kærlige far bliver realiseret gennem vores handlinger; mænds og kvinders handlinger for at forandre verden til det bedre.

Schiller Institutttet intervenerer med opfordring til topmøde mellem Trump, Putin og Xi Jinping på DIIS seminar om Kina og Europa

6. februar 2020 – I går blev et seminar med titlen "Hvad er det næste skridt for Kina og Europa?" afholdt af det Danske Institut for Internationale Studier (DIIS). Talerne var fra DIIS ("Danmarks Kina-udfordring"); det tyske Mercator Institut for Kina-studier ("Søgen efter Europas Kina-strategi"); det tyske Globale Offentlige Politiske Institut ("Tyskland og Huawei-debatten") angående 5G; og det britiske Internationale Institut for Strategiske Studier ("Kina, EU's forsvar og sikkerhed, og nyopstående teknologier"). Seminarets hovedindhold handlede om Kinas (angivelige) trussel mod Europa, og de europæiske politikeres modvilje mod at udfordre dette af frygt for at miste deres handel med kineserne.

I løbet af spørgerunden intervenerede en repræsentant for Schiller Institutttet. Efter at have tilkendegivet hvor hun kom fra, sagde hun, at talerne havde modstillet økonomisk samarbejde på den ene side, og geopolitik og strategiske interesser på den anden, men vi har en anden forestilling. Efter mordet på den iranske general opfordrede Schiller Institutttets leder til et omgående topmøde mellem Xi Jinping, Trump og Putin, hvorefter Putin havde udvidet dette til at inkludere Storbritannien og Frankrig for at forhindre en

geopolitisk konfrontation. Økonomisk udvikling må være en del af dette, inklusive mere europæisk samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet samt økonomisk udvikling i Mellemøsten og Afrika. Hvad med økonomisk udvikling som en måde at mindske strategiske konflikter på, og dermed skabe en håbefuldst fremtid gennem økonomisk samarbejde?

Taleren fra MERICS, som har spillet en negativ rolle i Kina-debatten i Tyskland, indledte sine bemærkninger med at sige, at hun gerne ville vide mere om Schiller Instituttets arbejde om og med Kina. Men selvom handelsrelationer vil fortsætte, hvilket vi ønsker, så begyndte vi i 2016 at se de geopolitiske konsekvenser af Kinas investeringer i Europa, da Grækenland og Ungarn udvandede EU's kritiske erklæring om Kinas opførsel i det Sydkinesiske Hav, fordi de ikke ønskede at ophidse Kina; og visse Bælte- og Vejprojekter her havde ikke overholdt EU's spilleregler.

Seminaret blev sendt live, og en video kan ses på: <https://www.diis.dk/node/15207>, så flere personer end dem tilstede i lokalet har hørt udvekslingen. Schiller Instituttets spørgsmål begynder efter 2 timer og 35 minutter.

Schiller Instituttets danske nyhedsbrev, som indeholder Helga Zepp-LaRouches opfordring til topmødet, blev uddelt, og en række kontakter blev etableret.

Udtalelse af præsidenten for det Internationale Schiller

Institut Kina fortjener ros og samarbejde for dets kamp imod coronavirusset

Af Helga Zepp-LaRouche

Den 7. februar 2020 – Navnet på det tyske ugeblad 'Der Spiegel' betyder på engelsk: "The Mirror" ("Spejlet"). Og hvad man i denne uge rent faktisk ser på forsiden af den trykte version af Der Spiegel – en person med en gasmaske, beskyttelsesbriller, øretelefoner og en rød hættetrøje – er et spejlbillede af de racistiske redaktørers grimme ansigter. Overskriften "Coronavirus Made in China" skulle faktisk have været "Det racistiske monsters [der Speiegels] grimme fjæs".

Dette stykke 'gule snavs'-journalistik var så slemt, at den kinesiske ambassade i Tyskland udsendte en formel klage på deres hjemmeside. Den berygtede 'Jyllands-Posten' fra Danmark havde en lige så modbydelig såkaldt satiretegning, der anbragte coronavirus på det kinesiske flag. Forskellige amerikanske såkaldt 'mainstream-medier' bruger det afskyelige, racistiske udtryk "Den gule Fare". Hvad alle disse skildringer viser, er den grimme virkelighed af en åbenlys indgroet racisme under et meget tynd lag fernis af "vestlige værdier".

Sagen er, at generaldirektøren for WHO, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, gentagne gange har rost Kina for en fremragende håndtering af epidemien, og har bemærket at Kina har sat en ny standard for behandling af sådanne problemer. Andre embedsmænd i sundhedssektoren oplyser, at responsen fra den regionale regering i Wuhan og udbredelsen af information er "moderne", og at der er blevet offentliggjort en ekstremt imponerende mængde nye oplysninger i deres daglige opdateringer siden 31.

december/1. januar.

At betegne en virus som "kinesisk" er lige så dumt som at sige, at det er en persons egen skyld, hvis han smittes af influenza eller bliver syg i almindelighed. Det kan ske overalt i verden, og det kan ske for enhver person på planeten. Læren fra dette nylige tilfælde af reaktionen på udbruddet af coronavirus er, at det viser hvem i det internationale samfund, der er i stand til at reagere [hensigtsmæssigt] på farer, der truer hele menneskeheden; hvem der er en 'hulemand', og hvem der ikke er.

Hvis Europa og USA ønsker at være troværdige, når talen falder på "menneskerettigheder" og "vestlige værdier", burde de gå sammen med Kina og samarbejde om at besejre coronavirus. Coronaviruset og det faktum, at 100.000 mennesker hvert år bliver dræbt af komplikationer fra influenza, viser hvor presserende det er at gøre nye gennembrud i den grundlæggende forståelse af livsprocesser for at overvinde hidtil livstruende sygdomme. Europa og USA bør også samarbejde med den mest fremtidsorienterede vision på den internationale dagsorden, nemlig udvidelsen af Bælte- og Vejinitiativet (BVI) til Sydvestasien og Afrika og det internationale samarbejde om 'Rum-Silkevejen'.

Man bør helt sikkert reflektere over aktualiteten i bedømmelsen fra Gottfried Leibniz, der sagde: "I hvert fald forekommer det mig, at forholdene hos os, hvor det moralske forfald griber vældigt om sig, næsten gør det nødvendigt, at kineserne sender os missionærer, som kan lære os den naturlige religions anvendelse og praksis... Derfor tror jeg, at hvis en vismand blev valgt til dommer – ikke angående gudinders skønhed, men de enkelte folks fortrin – ville han give 'guldæblet' til kineserne..."

Jeg synes Leibniz var langt klogere end eksempelvis Der Spiegel, Jyllands-Posten og the New York Times.

**POLITISK ORIENTERING den 7.
februar 2020:
Efter rigsretssagfiasko:
Samarbejde mellem USA,
Rusland og Kina
imod coronavirus og
finanssammenbrud**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Trumps 'Tale om Nationens
Tilstand' og Senatets
frikendelse skaber et**

optimistisk øjeblik, en åbning for LaRouches politik.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. februar 2020

Den 5. februar (EIRNS) – Den “overvældende optimisme” i præsident Donald Trumps ‘Tale om Nationens Tilstand’ tirsdag aften, kombineret med hans frikendelse i Senatet ved en afstemning onsdag skaber et øjeblikks optimisme, hvor der er mulighed for at strategiske og økonomiske kriser, der truer menneskeheden, nu kan løses, sagde Helga Zepp-LaRouche i sit ugentlige internationale webcast. Med Trump frigjort fra den seneste trussel om at blive fjernet fra embedet, opfordrede Helga Zepp-LaRouche seerne af hendes ugentlige webcast til at støtte ham i et fuldstændigt brud med de britiske økonomiske og geopolitiske doktriner, der har skabt kriserne. Hun understregede, at tiden nu er inde til at “folk virkelig burde gå videre med LaRouches Fire-punkts program, herunder Glass-Steagall, en nationalbank, et hasteprogram for fusion og internationalt rumsamarbejde, herunder mobilisering for at få fuld finansiering af Artemis (NASA’s måneprogram, *red.*) presset igennem i Kongressen.” Zepp-LaRouche understregede også behovet for et hastetopmøde mellem Trump, Putin, Xi og Modi, og en rensning af hendes mands navn, Lyndon LaRouche, der døde for næsten et år siden.

Frifindelsen af LaRouche, sagde hun, vil gøre det muligt for folk at studere hans ideer inden for økonomi, historie og

videnskab, at hæve sig op til det niveau af strategisk tænkning, der er nødvendigt for at drage fordel af dette øjeblik. Et af de virkelige problemer vi står over for, som kan overvindes ved at være bekendt med LaRouches metode, er, at forbindelsen mellem 'energi-gennemstrømningstæthed' og 'potentielt relativ befolkningstæthed', et af nøglebegreberne for succes i den fysiske økonomi, ikke forstås. I stedet tages væksten i aktiemarkedet og andre finansielle aktiver, både internationalt og i USA, med urette til indtægt for at repræsentere reel økonomisk værdi.

Virkeligheden er, at vi står over for en nedsmeltning af det britisk styrede transatlantiske finanssystem, kombineret med et fysisk økonomisk sammenbrud, hvilket gør det næsten umuligt for det meste af verden at håndtere kriser som f.eks. græshoppesværmene, der nu hærger i Afrika og store dele af Sydvestasien samt spredningen af den nye coronavirus (2019-nCoV). Sådanne kriser, såsom den fortsatte fare for regional og endda termonuklear krig, kræver presserende et topmøde mellem statsoverhovederne for USA, Kina, Rusland og Indien, sådan som både Helga og Lyndon LaRouche gentagne gange har opfordret til.

Optimismen, der fejer hen over USA, og præsident Trumps demonstrerede vilje til at kæmpe, har gjort sådanne politiske valg til en meget reel mulighed.

I modsætning til denne optimisme talte Zepp-LaRouche om Nancy Pelosis "Rumleskaft-øjeblik" (tysk eventyr af brdr. Grimm, 1812, *red.*) under præsidentens tale om nationens tilstand, hvor hun på teatralisk vis rev sin skriftlige kopi af præsident Trumps tale i stykker; fiaskoen ved Demokraternes primærvalg i Iowa; "spærreilden af racisme" imod Kina i forbindelse med den nye coronavirus, samt Bloomberg-kampagnens 'grønne fascisme', som eksempler på trusler der må overvindes.

Året 2020 er året, hvor det gamle system sandsynligvis vil kollapse – lad os sørge for at det bliver erstattet af et nyt

paradigme, der handler i interesse for menneskehedens fælles mål, afsluttede Zepp-LaRouche.

Det Demokratiske Parti falder sammen – er det forsætligt?

Den 4. februar (EIRNS) – Der blev brugt over 50 millioner \$ i staten Iowa af håbefulde Demokrater i det historiske første primærvalg i præsidentkampagnen i 2020. Resultatet var en total fiasko, hvor stemmeoptællingen faldt fra hinanden, og officielle resultater først blev annonceret den følgende dag kl. 17.00. Derudover rapporteres der at have været en meget lav valgdeltagelse for Demokraternes vedkommende, skønt Republikanerne havde en rekorddeltagelse, med over 97 % der støttede præsident Donald Trump.

Men mange mennesker spørger – skyldes det uheld alene? Det er velkendt overalt i nationen, både blandt Republikanere og Demokrater, at alle de demokratiske kandidater ikke alene var uinspirerede, men har kapituleret til den psykotiske anti-vækst, anti-videnskab, grønne fascistiske dagsorden. Dertil kommer, at befolkningen grundigt væmmes over de tre år hvor det samlede medie/etablissement har haft uafbrudt fokus på at fjerne præsidenten fra embedet, først med den russiske 'and', derefter skrønen med rigsretssagen. Meningsmålingerne for primærvalget i Iowa viste, at Bernie Sanders var i spidsen, mens det sidste store håb for Hillary Clinton-klanen og Wall

Street, 'Sleepy' Joe Biden (som Trump kærligt kalder ham), blev forudset til at komme ind på en vag fjerdeplads.

Umiddelbart før valgdagen blev den vigtigste endelige meningsmåling i forbindelse med primærvalget i Iowa – 'Des Moines Register-CNN poll' annulleret. Kilder siger, at meningsmålingen var på nippet til at annoncere det samme resultat: "Bernie nummer 1, Biden på fjerdepladsen". Så faldt selve valghandlingen fra hinanden. Inkompetence? Måske. Men Mike Bloomberg, milliardæren fra Wall Street, var slet ikke med i primærvalget. 'Mussolini Mike', som han kaldes, deltog for sent i opløbet til at være med i de tidlige primærvalg, skønt det Demokratiske Nationale Komité (DNC, *red.*) nu har ændret deres egne regler for at være sikker på, at han kan deltage i de større primærvalg, alt imens han bruger sine egne milliarder på reklamer, der angriber Trump. Som New York Daily News skriver i dagens overskrift: "Michael Bloomberg er muligvis den store vinder af fiaskoen i Iowa."

Dette burde være et advarselssignal for Verden, og ikke kun for USA. Bloomberg og nationalbankdirektør for Bank of England, Mark Carney, er de internationale ledere for bevægelsen 'Grøn Finans', som nu ganske åbent erklærer, at deres hovedopgave er at indføre disciplin i det globale økonomiske system – forretningsbanker, centralbanker, skyggebanker – med henblik på at afskære kredit til enhver branche med "kulstofaftryk." Som Prince Charles sagde på Verdensøkonomisk Forum i Davos: "Det er tid for både virksomheder, industrier og lande at udarbejde og indføre hvordan de vil afvikle kul og olie og overgå til netto nul ... I den finansielle sektor har mange centralbanker og finansinstitutioner forpligtet sig til at integrere klimarisiko i stresstest, tilsyn og oplysningspligt. Med disse fremskridt er der nu voksende tilslutning fra både finansielle institutioner og virksomheder om at gøre oplysningspligt obligatorisk. "Et sådant program er for 'Huset Windsor' (det britiske kongehus, *red.*) det tilsigtede middel til at opnå

deres hovedmål: at reducere verdens befolkningstal, så det svarer til jordens" bæreevne... som de anser for at være mindre end 1 milliard.

Præsident Donald Trump har afvist og latterliggjort vanviddet med at afvikle verdensøkonomien på grundlag af den "falske videnskabs" påstand om kulstofs indflydelse på klimaændringer. Dette er en central årsag til de hektiske bestræbelser i 3 år fra britiske og amerikanske efterretningstjenester for at få ham fra embedet eller i det mindste forhindre genvalg for yderligere en valgperiode. Igennem de sidste 50 år har Lyndon LaRouche været den ledende fortaler for fornuft: for at genoprette amerikansk industri og landbrug; genopbygning af nationens infrastruktur; genoplivning af det hamiltoniske kreditsystem til erstatning af de britiske monetarister; opbygning af "Den tredje Verden" gennem infrastruktur og industrialisering; iværksættelse af programmer for videnskabeligt fremdrift gennem rumforskning og forskning i fusionskraft; og én gang for alle at sætte en stopper for det britiske imperium ved at samle de fire stormagter, Rusland, Kina, Indien og USA, om at opbygge et nyt globalt finanssystem.

I morgen, onsdag den 5. februar, slutter det treårige mareridt med inddømmning af præsidenten, når det amerikanske Senat nedstemmer bedraget med rigsretssagen. Dette betyder ikke, at Demokraterne vil opgive deres undergravende virksomhed, men det frigør præsidenten og hans justitsminister William Barr til at afsløre de virkelige kriminelle – dem der lancerede kupforsøget mod denne nation – og til at bryde med neokonservative rådgivere, der har forhindret ham i at udføre hans erklærede mål: at afslutte 'regimeskifte-krigene', at erstatte globaliseringen med ægte national suverænitæt for alle nationer, og etablere venskabelige forbindelser med Rusland og Kina. Det er et skæbnesvangert øjeblik i historien – nyd det ...ved at agere på vegne af menneskehedens fremtid.

At indgyde optimisme – gør LaRouches program til 'almen viden'

Uddrag fra leder i EIRNS d. 2. og 3. februar, 2020:

Gennem mange år har den afdøde økonom Lyndon LaRouche præcist forudsagt sammenbruddet i USA's økonomi (såvel som dem i Vesteuropa), i deres trinvis nedgang efter 1945, efter 1971, 1989, 1998, 2008 og for nyligt. Hver gang han lavede sådanne forudsigelser, fremlagde han også detaljerne for hvordan økonomien kunne blive genopbygget og omorganiseret for en klar opadgående kurs. Han forlangte genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-beskyttelse ved at udskille spekulative pyramidespil fra den sunde, nødvendige del af banksystemet. Ligesom med Alexander Hamiltons design af Det amerikanske System ved dets grundlæggelse, ville den nationale regering igen blive den vigtigste udsteder af lavt forrentede kreditter, og sørge for vejledende planlægning af en stor del af private kreditter gennem deltagende lån. Nationale kreditter med lav rente ville begrænse sig til produktive anvendelser og nødvendig service, såsom egentlig sundhedspleje, ikke hældt ud til kapitalfondes spekulation, som USA's centralbank (Federal Reserve) gør dette hver dag. Investeringer ville blive øremærket til at løfte det videnskabelige og teknologiske niveau for produktion. Alt dette vil være kombineret med nationale hasteprogrammer for videnskabeligt og teknologisk fremskridt, såsom bestræbelser hen imod koloniseringen af Mars og udnyttelsen af kontrolleret fusionskraft, som en ubegrænset og nærmest gratis energikilde for menneskeheden.

Der er meget mere at lære, men dette burde give en delvis introduktion til LaRouches plan.

LaRouches plan vil gøre det muligt at bygge alle former for moderne infrastruktur, revolutionere vores industrier, genopbygge vores byer, og skubbe grænserne for menneskehedens magt hinsides Jordens omløbsbane, og dernæst hinsides solsystemet.

LaRouche demonstrerede hvordan USA, Rusland, Kina og Indien kunne igangsætte et nyt internationalt kreditsystem efter disse principper, for at erstatte Den internationale Valutafonds bankerotte system, der er baseret på City of Londons og Wall Streets fallerede markeder. Tidligt i januar måned opfordrede Lyndon LaRouches enke, Helga Zepp-LaRouche, til et hastetopmøde mellem USA, Rusland og Kina for at tage sig af truslen mod fred, efter at USA dræbte Irans general Soleimani. Hun gjorde det til en betingelse, at dette topmøde også må arrangere indledende diskussioner for et sådant, nyt vækstorienteret internationalt kreditsystem.

Det er klart at LaRouches idéer, blot et år efter hans død, er tættere på at blive realiseret end på næsten noget tidligere tidspunkt.

**Nyt internationalt
kreditsystem eller kaos:**

Trump bør tage initiativet til det.

Den 3. februar (EIRNS) – Indvirkningerne på handel og produktion af den nye coronavirus-epidemi i Kina rammer en global økonomi, der allerede er i recession hvad produktion, industri og handel angår, og som hvert øjeblik er truet med sammenbrud fra ubetalt selskabsgæld og derivatkontrakter, som kan bringe banksystemerne ned. I løbet af fjerde kvartal sænkede 40 centralbanker renten 71 gange og forøgede deres opkøbsprogrammer af obligationer i en desperat kampagne for at støtte aktie- og obligationsmarkeder. Federal Reserve, den amerikanske centralbank, kan ikke undslippe de “kvantitative lempelser” og daglige enorme injektioner af likviditet på interbank-udlånsmarkederne. I morges måtte Kinas centralbank gøre det samme, i størrelsesordenen 170 milliarder \$. Ethvert alvorligt chok vil nu meget hurtigt kunne bringe hele det finansielle system ned.

I dag er det kun lederne af enkelte stormagter, der [stadig] tror fast på et udgangspunkt i reel, fysisk økonomisk vækst – videnskabeligt og teknologisk fremskridt og deraf følgende forøget menneskelig produktivitet. Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien demonstrerer dette ved at afvise alle malthusianske “nye grønne aftaler” (“New Green Deal”) ved aggressivt at forfølge rumforskning, fremskridt inden for kernekraft i og med den russiske præsident Vladimir Putins opfordring til et internationalt hasteprogram for gennembrud i fusionskraft.

Disse fire må handle hurtigt; Præsident Donald Trump bør indkalde dem til et topmøde for at iværksætte et nyt kredit- og pengesystem, og gøre det hurtigst muligt.

Kinas nødvendige (minimum) to-ugers nedlukning af forretninger og arbejde i 24 provinser kunne sammenlignes med en “strejke”,

der lukker ned for 70-80 % af dets økonomi i to uger eller længere. Det er et chok. Det betyder, at alle fire af disse førende magter nu står over for faldende produktion og beskæftigelse i fremstillingssektoren. Dette omfatter i særdeleshed Indien; den amerikanske fremgang i produktionssektoren stoppede i midten af 2019. Disse lande har også alvorlige bobler af selskabsgæld; kun Kinas banker er delvist beskyttet af en Glass/Steagall-bankadskillelse.

Det alvorlige problem med coronavirus-epidemien sætter fokus på den absolutte nødvendighed af at få afsluttet det internationale valutasystems 45-årige imperium med "flydende valutakurser", finansspekulation og nedskæringer rettet mod industrier og husholdninger. Dette system blev skabt af finanskredsene i City of London, da dets banker i 1971-73 lykkedes med at likvidere Franklin Roosevelts pro-industrielle og progressive Bretton Woods-system. Nu barsler det med "New Green Deals", og Davos-milliardærer og de britiske royale planlægger direkte nedlægninger af hele industrier og landbrugssektorer, hvilket truer med affolkning forårsaget af sygdom og underernæring.

I lyset af nødvendigheden af et firemagts-topmøde for at vende denne krise, mest hensigtsmæssigt på initiativ af USA, er det interessant, at RAND Corporation i en kommentar den 30. januar til en undersøgelse foretaget af RAND Europe i august 2018 kundgjorde en holdningsændring til Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BVI) med store projekter inden for jernbane-, havne- og energinfrastruktur i hele Eurasien. Idet han noterede sig, at udviklingslandene har behov for titusinder af milliarder af dollars i nye infrastrukturinvesteringer, sagde Hui Lu, der også stod i spidsen for undersøgelsen i 2018: "Den foreslåede investering i BVI øger ikke kun handlen i BVI-regionen, men også i områder uden for initiativet, såsom EU. Samlet set stiger de samlede handelsmængder med 329 mia. \$ for BVI-regionen og 133 mia. \$ for EU. En forbedring af infrastrukturen i regionen ser ud til at præsentere et win-

win-scenarie med henblik på indvirkningen på handel mellem mange lande.

”Kinas egentlige bevæggrunde for BVI kan stadig være uklare, men Vesten kunne også overveje initiativets potentiale for at levere vedvarende økonomiske, sociale og miljømæssige fordele for alle, og finde måder at støtte infrastrukturforbedringer i de involverede lande.” (Se ”Økonomisk gevinst er mulig for alle involverede, hvis infrastruktur forbedres i lande, der er omfattet af Kinas BVI”, af Hui Lu, en kommentar i RAND-bloggen.)

Dette var formålet med FDR's (Franklin D. Roosevelts, *red.*) originale ide om Bretton Woods-systemet. Måden at realisere det nu begynder med et hastemøde med statsoverhoveder for at afværge et nyt økonomisk sammenbrud, værre end i 2008, ved at skabe et 'nyt Bretton Woods'.

Trump på det økonomiske forum i Davos: Med optimisme mod det "grønne" folkemord

Udgivet den 27. januar 2020 på Harley Schlangers blog på LaRouchePAC.com (www.harley.larouchepac.com)

Medens det amerikanske senat åbnede rigsretssagen mod Trump, holdt præsidenten selv i Davos en tale for den årlige forsamling af selvtilfredse eliter, milliardærer og mægtige, der regner sig selv som særligt udvalgte til at bestemme menneskehedens fremtidige kurs. Dette års konference havde i

første række det formål at påtvinge regeringerne en "grøn" handlingsplan for at frelse verden fra de angiveligt menneskeskabte klimaforandringer. Ud over "kendte" grønne som den rasende teenager Greta Thunberg, Al Gore, Sir Nicholas Stern, Bill Gates og prins Charles, spillede desuden direktøren for Bank of England, Mark Carney, fremtidig ambassadør for FN for klimabeskyttelse og finans, en vigtig rolle.

Carney, der i den forløbne sommer pludseligt svang sig op til en nøglefigur for den grønne bevægelse, da han forkyndte, at bankerne skulle blokere for kreditter til alle de firmaer og institutioner, der ikke ville deltage i den grønne revolution – holdt hovedtalen. Han erklærede, at Bank of England sammen med de andre centralbanker fra nu af ville nægte kreditter til finansinstitutioner og foretagender, der ikke er CO2-neutrale – hvorved hanen ville blive drejet om for kreditter til de energikilder, der leverer størstedelen af verdens energi.

Støttet på en pseudovidenskab, der påstår, at CO2-udslippet er hovedårsagen til klimaforandringerne og at menneskeheden nærmer sig sin undergang, hvis ikke den øjeblikkeligt giver fuldstændigt afkald på fossile brændstoffer, vil Carney og hans forbundsfæller såsom chefen for kæmpefonden Blackrock, Larry Fink – der sammen med andre topbankfolk kræver et regimeskift inden for finansverdenen. Det skal ske med en kombination af skatter, økonomisk straf og statsstøtte for ueffektive, "gammeldags" teknologier, og ved at gennemføre "nul-planen" som del af en generel nedskæringspolitik.

Carney sagde i sin hovedtale i Davos, at fra nu af måtte man hele tiden stille spørgsmålet: "Hvad er Deres plan for at stoppe kulstofudledningen? Det kommer til at afgøre, hvor kapitalen flyder hen." Bankerne vil spørge, "om De står på den rigtige eller den forkerte side". Og han besluttede med at sige, at alt dette betød en grundlæggende omformning af finanssystemet".

Carneys og Finks krav om et "regimeskift", der kun, tillader investeringer i såkaldt vedvarende energi – altså tilbagevendende til en lav energistrømningsstæthed ligesom i tiden før renæssancen – er en opskrift på ødelæggelse af industrien og på folkemord. Men her hører man ingen form for selvkritiske ytringer, for dette er åbenbart den egentlige bagtanke med det hele!

For at give det hele endnu større eftertryk, forbindes dette med et radikalt politisk krav, som Finks gruppe af tidligere centralbankschefer fremsatte her i sommers på Federal Reserves møde i Jackson Hole (Wyoming): Centralbankerne skal overtage opsynet med statshusholdningerne for at sikre, at der skal tilflyde mere kredit til den grønne spekulationsboble, medens kreditter til den reelle økonomi indstilles. Dette er et frontalangreb på suveræne regerings ret til at stille kreditter til rådighed for programmer, der øger produktionen af den reelle fysiske, økonomiske velstand, sådan som den er nødvendig for at forbedre befolkningens levestandard. I stedet for skal regeringerne blot tjene som et redskab til at betjene de bedragere, der profiterer af spekulationsboblen, medens de pålægger den brede befolkning nye, tyngende skyldsbyrder.

I Davos førte milliardærene endnu en gang den forstyrrede teenager Greta Thunberg frem for at tilsværte alle dem, der ser kritisk på dette vrøvl. Thunberg sagde, at der ikke er nogen tid at spille, inden otte år må der finde en fuldstændig omdrejning sted. "Vi vil ikke have, at disse ting skal finde sted i 2050, 2030 eller i 2021. Vi vil have, at de skal ske nu" sagde hun. Hun belærte de "voksne" i rummet: Vort hus brænder stadig. Jeres uvirksomhed forøger flammerne for hver time, der går."

På spørgsmålet, om han var enig med Thunbergs drastiske tidsplan, svarede Carney bekræftende.

Trump talte et alvorligt ord til undergangsprofeterne. I disse omgivers almindelige enighed om en politik, der vil

ødelægge de resterende produktive centre i verden, udløste Donald Trump bølger af hysteri, da han præsenterede en optimistisk fremtidsvision, der udgik fra betragtninger over den proces, der frembragte renæssancens kulturelle og videnskabelige landvindinger og dermed lagde grunden for den moderne civilisation. Han tog her omhyggeligt sigte på dem, der fører politik på grundlag af "klimahysteriet".

"Dette er ikke tiden til pessimisme, dette er tiden til optimisme. Angst og tvivl er ikke gode tankeprocesser, for dette er tiden for store forhåbninger og glæde og optimisme og handling. Men for at gribe morgendagens muligheder, må vi tilbagevise de evige dommedagsprofeter og deres forudsigelser om Jordens undergang. De er arvtagerne til fortidens tåbelige spåmænd... og de ønsker, at det skal gå os dårligt, men det tillader vi ikke. De forudsagde, at der ville komme en overbefolkningskrise i 1960'erne, udbredt hungersnød i 1970'erne, og at olien ville slippe op i 1990'erne. Disse panikmagere kræver altid det samme; absolut magt for at beherske, forandre og overvåge hvert eneste aspekt af vore liv."

Med denne spot over nutidens grønne "dommedagsprofeter", der går ind for en moderne udgave af den malthusianske befolkningsreduktion, hentydede han (om ikke med navns nævnelse) til så grundlæggende værker som The Population Bomb af Paul Ehrlich og Grænser for Vækst af Dennis Meadows og Jay Forrester og deres kvaksalverkolleger i Romklubben(1972).

Hvad Trump ikke sagde, men hvad nogle af klimahysteriets forkæmpere formentligt godt vidste, var, hvad der var fælles for alle disse kræfter – ud over deres malthusianske had til menneskeheden – nemlig at Lyndon LaRouche i løbet af det sidste halve århundrede igen og igen kritiserede og gendrev deres ondsindede hensigter. I sin bog "Der er ingen grænser for vækst" fra 1983 påviste LaRouche at vor tids vækstfjendtlige fanatisme lige siden 1960erne fabrikeredes ved hjælp af fidusvidenskab og misvisende computerprogrammer. I

vor tid fortsætter dette med FN's klimapanel (IPCC) dommedagsprofetier, der baserer sig på den samme slags computermodeller, der igen og igen har vist sig at tage fejl.

Og endnu vigtigere: LaRouche satte den nødvendige modpol op imod disse bedragere, nemlig den sande videnskab om menneskets fremskridt. Således understregede han ofte, at vi bør kikke tilbage på renæssancens genier for at finde løsninger på nutidens kriser, og han henviste ganske særligt til Brunelleschis geniale bygning af kuplen på domkirken i Firenze, hvor de nødvendige arbejdsmetoder udvikledes under opførelsen. I 1991 skrev LaRouche i en tid, hvor han var uskyldigt fængslet, i sin fængselscelle bogen "Kristendom og Økonomi", der bærer et billede af kuplen på sit omslag.

Præsident Trump henviste i sin tale i Davos til netop den samme ting, som LaRouche benyttede som eksempel på optimisme om fremtiden.

"For århundreder siden, under Renæssancen, kikkede håndværkere og arbejdere op og byggede strukturer, der stadig berører menneskehjertet. Nogle af de bygninger, der stadig hører til blandt de største i verden, blev opført for århundreder siden. I Italien begyndte borgerne engang på et projekt, der skulle tage 140 år at opføre: Domkirken i Firenze. Et helt utroligt sted. Selv om teknologien til at fuldende projektet endnu ikke var fuldt udviklet, gik byens fædre alligevel i gang med det, i vished om at de en dag ville finde ud af det. Disse indbyggere i Firenze accepterede ingen grænser for deres store forventninger, og derfor blev den store kuppel til sidst opført."

Trump fortsatte: "I Amerika forstår vi det, som pessimisterne ikke vil indse: at en voksende og levende markedsøkonomi, der koncentrerer sig om fremtiden, opløfter den menneskelige ånd og ansporer kreativiteten tilstrækkeligt meget til at klare alle udfordringer... De store videnskabelige gennembrud i det 20. århundrede – fra penicillin over hvedesorter med højt

høstudbytte til moderne transportmidler og banebrydende vacciner – har højnet levestandarden og reddet livet for milliarder af mennesker i hele verden. Og vi arbejder videre på ting, som I vil høre nærmere om i nær fremtid, og som I, sådan som I sidder her nu i dag, ikke vil tro at vi har fundet svarene på... Men det sidste århundredes mirakler blegner i forhold til de ting, som nutidens unge fornyere vil udvikle, fordi de udretter ting, som ingen ville have anset for muligt. Vi fortsætter med at påskønne teknologi, og skyr den ikke. Når mennesker har friheden til at være opfindsomme, vil millioner af mennesker kunne leve længere, lykkeligere og sundere.”

Hvad ligger der bag denne afstandstagen?

Den optimisme, der præger Trumps tale i Davos, stemmer overens med hans engagement for et samarbejde med den russiske præsident Putin for at overkomme de strategiske kriser i verden og samarbejdet med Kinas præsident Xi Jinping om at overkomme spændingerne mellem de to førende økonomiske magter. Og det er ikke tilfældigt, at de, der udnytter klimahysteriet til at retfærdiggøre et “regimeskift” i finanssektoren, også forsvarer Londons imperialisme. De forsøger at sabotere Trumps forsøg på et fredeligt samarbejde med Rusland og Kina ved at ville fortsætte de “endeløse krige”, som Trump kæmpede mod i 2016, og som også vil være en væsentlig del af hans valgkamp i 2020.

Det er ingen overraskelse, at det er de samme grupperinger, som agerer gennem et forbund mellem de britiske og de amerikanske hemmelige tjenester i omkredsen af Bush og Obama, som også organiserer regimeskift-operationen imod præsident Trumps embede, sådan som det nu sker med det forsøg på afsættelse, der drives frem af USA’s senat og hviler på falske anklager, udklækkede af disse netværk. Truslen fra præsident Trump og hans sandsynlige genvalg mod den sammenbrydende verdensorden, som disse netværk fik gennemført efter den kolde krig, bliver endnu mere påtrængende, når Trump i sine taler griber tilbage til ideer, der hænger sammen med LaRouche.

Længe før Trump blev et mål for deres netværk, fordømte og forfulgte de LaRouche. Men trods årelange fordømmelser og angreb vækker LaRouches ideer yderligere genklang, fordi de genspejler de højere principper, som inspirerede Amerikas grundlæggere under deres udarbejdelse af De forenede Staters forfatning.

Det fortløbende forsøg på at få afsat Trump er ikke andet end et angreb på disse principper, udført til tjeneste for disse eliter, der har forsamlet sig i Davos for at organisere den største befolkningsreduktion i verdenshistorien. Derfor reagerede de så hysterisk på Trumps tale, medens medierne fortav de ovennævnte kernepunkter og forkastede dem som eksempler på "blind optimisme". Deres største frygt er, at de mennesker, der medvirker som borgere i udformningen af deres stat for at regeringens politik skal genspejle deres virkelige interesser, vil kunne afvise magthavernes farlige pessimisme, der går ud på at undertrykke deres indflydelse.

Anmærkning:

Videoen af Trumps tale i Davos, som begynder 9 minutter ind i videoen:

Underskriftindsamling: Nej tak til Jyllands Postens upassende satiretegninger

København den 1 februar 2020. JP har tidligere udgivet en satiretegning, som skabte voldsom uro og utryghed for folk i både ind- og udland.

JP har desværre den 27. januar 2020, igen bragt en særdeles upassende satiretegning, som denne gang har stødt flere hundrede millioner mennesker i Kina og internationalt. Dette skaber både sorg og vrede.

Dronning Margrethe har i en tidligere nytårstale gjort det danske folk opmærksom på befolkningens tendens til dumsmarthed.

Det danske samfund er i disse år særdeles presset af nedskæringer, hvilket går ud over især de svageste borgere. Dansk økonomi har en meget stor og voksende eksport til Kina. Den skal vi blive ved med at udbygge fremover, hvis vi skal opretholde vores velfærdssamfund.

Automatreaktionen, med at undskylde alt med, at "vi må forsvare ytringsfriheden", bør siges imod.

Vi ønsker kineserne alt godt i deres meget omfattende og krævende bestræbelser for at få styr på coronavirusen og udtrykker samtidig en opfordring til JP om at mande sig op og sige det svære ord "undskyld".

https://www.skrivunder.net/nej_tak_til_jyllands_postens_upassende_og_landsskadelige_satiretegninger

Dokumentation: Her er Schiller Instituttets formand Tom Gillesbergs pressemeddelelse om sagen med titlen I stedet for Jyllands-Postens konfliktskabende provokationer, lad os samarbejde med Kina for at forsvare menneskeheden